

VIDIK

LIST ŽUPE SV. VIDA ♦ VIDOVEC ♦ GODINA XVI ♦ BROJ 31/2014. ♦ ISSN 1334-6547

Prvopričesnici 2014.

VJERA

Istina živa
U srcu skrivena
Čvrsta, jaka
Tvrda, žilava
Neizmjerna, duga
Ljubavi puna

Istina živa
Čovjeku mila
Bogata, moćna
Snažna, neslomljiva
Na dlanu nošena
Iz srca odlomljena

Istina živa
U tijelu prebiva
Lepršava, meka
Radosna, lijepa
Bogu znana
Čovjeku dana

.....

Istina živa
Srca prazna
Mlaka, mekana
Tanka, trunula
Često zapuštena
Ljubavi potrebna

Istina živa
Tijela izmučena
Siromašna, slaba
Krhka, slijepa
Bogata ili siromašna
Istina je živa

Antonija Zagorec

MLADI KRUGOVI KOJI NAS OKRUŽUJU

JA ŽIVIM U KRUZIMA KOJI SE ŠIRE

Ja živim u kruzima koji se šire,
i njima sve više obuhvati žudim.
Ja možda i neću polučit zadnji,
konačni krug, no ja se trudim.
Ja kružim i kružim okolo Boga,
tog prastarog tornja, već tisuće ljeta,
i ne znam još, jesam li sokol il vihor,
il velika pjesma ovoga svijeta.

Rainer Maria Rilke, prijevod: Dobriša Cesarić

Svatko od nas nekome pripada, nitko ne pripada sam sebi. Tako i svaki član Crkve pripada određenoj župnoj zajednici ili određenom vjerničkom krugu. Na svom ovozemaljskom putu nismo sami i ne možemo svoju vjeru živjeti sami za sebe, već je potrebno tu vjeru dijeliti s drugima, jer to je sam Isus naložio nama; *Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenuju.* (Mk 16,15)

Među Isusovim učenicima, posebno mjesto zauzimali su mladi. Pa i sami neki apostoli bili su mladi, poput Ivana, Jakova, Tome..., sestre Marte i Marija, mladić Lazar. Često u evanđeljima susrećemo Isusa kako razgovara s mladima, djecom, a oni od njega traže da im pokaže *put u život*. Pa i onda kada su odlazili razočarani od njega, poput bogatog mladića, Isus ih nikad nije ostavljao same, već je iskazivao posebnu ljubav prema njima.

Mladi su poput malih krugova koji se šire i kruže oko Boga, kako to lijepo poetski izražava Rilke. Svaka je župna zajednica, možemo reći, sačinjena od vjerničkih krugova. Njih lako možemo usporediti s različitim *facebook grupama* ili *stranicama*. U te vjerničke krugove spadaju molitvene zajednice, zajednice mlađih, ministranti, zbor mlađih i odraslih, caritas, liturgijska grupa, biblijska grupa, sportska grupa, umjetnička grupa, glumačka grupa... i tako redom.

Tema ovogodišnjeg našeg župnog lista „Vidik“ bavi se *mladim krugovima koji nas okružuju*. Naša župa broji preko pet tisuća stanovnika među kojima sigurno jednu četvrtinu zauzimaju mladi. Možda ih baš i ne susrećemo sve nedjeljom u crkvi, no to ne znači da oni ne postoje. Mladi uvijek iznova propituju život koji ih okružuje i traže svoje mjesto na pozornici svijeta. Pitanje je: Što poduzima župna zajednica da privuče mlađe u vjerničke krugove i da se oni infiltriraju u život same župne zajednice? Prepoznajemo li u njima ne samo našu budućnost, već i našu sadašnjost?

Pokušat ćemo kroz ovaj broj „Vidika“ predstaviti mlađe krugove koji nas ipak okružuju i kako su se oni do sada uključivali u sam život župne zajednice. Uostalom, upravo mlađi su uredili ovaj „Vidik“ koji držite u rukama pa zavirite u njega te pročitajte i pogledajte što se to skriva iza mlađih krugova.

„VIDIK“ glasilo za vjersku izobrazbu i aktualnosti župe Vidovec. **Odgovorni urednik:** vlč. Dragutin Bogadi. **Redakcijski kolegiji:** vlč. Siniša Blatarić i mlađi naše župe, Jasmina i Jurica Canjuga. **Fotografija:** vlč. Dragutin Bogadi, Zoran Košić Čačić, Ivica Pozder, Zlatko Smerke, Plavec – Fiket Studio. **Adresa uredništva:** Župni ured Vidovec, Trg sv. Vida 6, 42205 Vidovec. **Tel./fax:** 042 741 332. **Web:** zupa-vidovec.hr. Fotografije i rukopise ne vraćamo. Suradnja nije honorirana. Glasilo izlazi periodično. Troškove namirujemo darovima župljana i donatora. **Grafičko oblikovanje i tisk:** ZRINSKI d.d., Čakovec

Tema broja

I na kraju poruka mladima. Prenijet će riječi pape Franje iz njegove poruke za XXIX. svjetski dan mlađih 2014.

„Na obalama mora Isus je ponovio svoj poziv da svaki od nas postane njegov učenik misionar, da ga otkrije kao najdragocjenije blago svoga života i dijeli to bogatstvo s drugima, onima koji su blizu i onima koji su daleko, sve do najudaljenijih zemljopisnih i egzistencijalnih periferija našeg doba.

Isus nam pokazuje put u život, onaj put kojim je on sam prošao. Sam Isus je taj put i on predlaže *put koji vodi pravoj sreći*. U čitavom svom životu, od rođenja u betlehemskoj štalici pa sve do smrti na križu i uskrsnuća, Isus je u sebi utjelovljivao blaženstva. Sva su se obećanja o Božjem kraljevstvu u njemu ispunila. Naviještanjem blaženstava Isus nas poziva da ga slijedimo,

da kročimo zajedno s njim putem ljubavi, jedinim putem koji vodi u vječni život.

Isusova blaženstva donose revolucionarnu novost. Ona predstavljaju model sreće koji je u suprotnosti s onim kojeg obično prenose mediji i prevladavajuće mišljenje.

Isus pred nas, dragi mlađi, stavlja izazov da ozbiljno shvatimo njegov pristup životu i odlučimo koji je pravi put za nas i koji vodi istinskoj sreći. To je veliki izazov vjere. Isus se nije bojao pitati svoje učenike žele li ga zaista slijediti ili bi radije isli drugim putovima. Šimun zvani Petar imao je hrabrosti odgovoriti: „Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!“

(Iv 6,68). Ako budete i vi znali reći „da“ Isusu, vaš će se mlađi život ispuniti smisлом i tako će biti plodonosan.“

Vlč. Siniša Blatarić, ž.v.

Život župe

Kršteni

Nesa Papec, kći Nikole i Mateje r. Plantić,
rođ. 15. 9. 2013., kršt. 11. 1. 2014.

Adela Ister, kći Tomislava
i Sandre r. Melnjak,
rođ. 18. 9. 2013.,
kršt. 21. 12. 2013.

Sabina Hanžek, DV Škrinjica

Ivan Rožić, sin Miljenka i Ljiljane r. Sekačić,
rođ. 17. 2. 2014., kršt. 3. 5. 2014.

Lea Rožić, kći Miroslava i Vlaste r. Košić,
rođ. 19. 9. 2013., kršt. 28. 12. 2013.

Elena Hudak, kći Miroslava i Valerije r. Kornet,
rođ. 2. 2. 2014., kršt. 12. 4. 2014.

Filip Cafuk, sin Krunoslava i Maje r. Šinko,
rođ. 7. 1. 2014., kršt. 3. 5. 2014.

Kršteni

Leon Zavrnik, sin Marka i Ivane r. Klasta,
rođ. 30. 8. 2013., kršt. 16. 11. 2013.

Niko Pomper, sin Marka i Petre r. Hanjš,
rođ. 27. 8. 2013., kršt. 23. 11. 2013.

Maja Horvatić, kći Stjepana i Božice r. Rožić,
rođ. 30. 8. 2013., kršt. 30. 11. 2013.

Izidora Petrić, kći Siniše i Nikoline r. Kovačić,
rođ. 20. 9. 2013., kršt. 14. 12. 2013.

Ema Šantek, kći Maria i Ivane r. Mašić,
rođ. 17. 8. 2013., kršt. 21. 12. 2013.

Emanuel Žitnjak, sin Tomislava i Margarete r. Banić,
rođ. 11. 10. 2013., kršt. 25. 1. 2014.

Mirta Đurđek, kći Dražena i Jasenke r. Korpar,
rođ. 24. 10. 2013., kršt. 1. 2. 2014.

Oliver Matečko, sin Danijela i Brankice r. Kolačko,
rođ. 11. 4. 2013., kršt. 22. 2. 2014.

Lovro Osredrek, sin Vide i Sanje r. Marić,
rođ. 13. 9. 2013., kršt. 22. 2. 2014.

Lana Remar, kći Mladena i Ane r. Lujić,
rođ. 17. 7. 2013., kršt. 22. 2. 2014.

Patricija Užar, kći Josipa i Tatjane r. Papec,
rođ. 15. 11. 2013., kršt. 1. 3. 2014.

Filip Hajsok, sin Nikole i Nikoline r. Mališa,
rođ. 5. 1. 2014., kršt. 8. 3. 2014.

Lea Detić, kći Josipa Detića i Vesne Tepeš r. Rožić,
rođ. 6. 12. 2013., kršt. 26. 4. 2014.

Romano Bistrović, sin Krunoslava i Martine r. Minđek,
rođ. 30. 11. 2013., kršt. 26. 4. 2014.

David Škreb, sin Miroslava i Petre r. Minđek,
rođ. 15. 12. 2013., kršt. 26. 4. 2014.

Vjenčani

Tomislav Cafuk i Mateja Medved, 16. 11. 2013.

Nikola Papec i Mateja Plantić,
10. 5. 2014.

Denis Mikulčić i Valentina Črnila, 8. 3. 2014.

Vjenčani

Davor Posavec i Daliborka Presečki, 26. 4. 2014.
Tomislav Kranjčić i Jelena Trglačnik, 24. 5. 2014.

UMRILI

Štefanija Kovačić, r. Papec, Vidovec (1923.-2013.)
 Božidar Zagorec, Prekno (1965.-2013.)
 Barbara Šimek, Šijanec (1946.-2013.)
 Marija Cafuk, r. Minđek, Šijanec (1933.-2013.)
 Josip Kovačić, Krkanec (1938.-2013.)
 Alojzija Kocijan, Gojanec (1924.-2013.)
 Josip Hleb, Nedeljanec (1960.-2013.)
 Ivan Plantić, Cargovec (1963.-2014.)
 Marija Krog, r. Farc, Zamlača (1929.-2014.)
 Eva Novak, r. Copak, Prekno (1937.-2014.)
 Slavko Košić, Krkanec (1942.-2014.)

Vid Hruškar, Budislavec (1925.-2014.)
 Stjepan Šekrst, Gojanec (1957.-2014.)
 Marija Minđek, r. Hladika, Nedeljanec (1931.-2014.)
 Štefanija Zavrnik, r. Zagorec, Prekno (1954.-2014.)
 Dragutin Flajšek, Vidovec (1951.-2014.)
 Nada Pozder, r. Kliček, Nedeljanec (1951.-2014.)
 Marija Hudak, r. Koren, Nedeljanec (1925.-2014.)
 Marija Siljak Banek, r. Pozder, Papinec (1929.-2014.)
 Anka Kliček, r. Jurinjak, Vidovec (1944.-2014.)
 Srećko Gredelj, Kneginac (1967.-2014.)
 Ivan Trojko, Nedeljanec (1951.-2014.)
 Josip Novak, Vidovec (1941.-2014.)
 Marija Plantić, Cargovec (1930.-2014.)
 Mihael Kocijan, Gojanec (1913.-2014.)

S križem po župi

U našoj župi Vidovec postoji 16 sakralnih objekata, uz crkvu sv. Vida u Vidovcu te kapelu sv. Obitelji i bl. Augustina Kažotića u Nedeljancu. Križeve imamo u Budislavcu, Gojancu, Krkancu, Nedeljancu (dva), Preknu, u polju kod Šijanca te u novom dijelu Vidovca, a kapelice su u Cargovcu, Domitrovcu, Nedeljancu i Zamlači te na groblju u Vidovcu. Također, na križanju nedaleko crkve u Vidovcu imamo tzv. „trpećeg Isusa“, vjerojatno najstarije sakralno obilježje u našoj župi.

Već se prije nekoliko godina razmišljalo o velikom Križnom putu po našoj župi (jer „pravih“ postaja imamo dovoljno), a evo, ove godine bila je potrebna tek lagana inicijativa koju je prihvatio naš kapelan vlč. Siniša Blatarić, a podržao naš župnik vlč. Dragutin Bogadi, pa se ideja pretvorila u hvalevrijedan pothvat. S obzirom na to da je ovo bila prva ovakva pobožnost i da, vjerojatno, nije do svih zainteresiranih niti došla informacija o održavanju iste, odaziv vjernika je bio zadovoljavajući.

Za tu priliku izrađen je drveni križ s rezbarrenom prvom postajom, dar dvaju umjetnika iz naše župe, Antuna Vešligaja i Miljenka Cafuka. Jedno veliko hvala na izdvojenom vremenu i trudu koji su uložili.

S obzirom da se radi o dosta velikoj ruti koja se morala obići u nekoliko sati (preko 13 kilometara), bilo je za očekivati da će izostati mnoge starije osobe koje inače ne propuštaju pobožnost

križnog puta u crkvi. No, volja je jača od trenutnih sposobnosti pa su se neki dosjetili i prošli s kolonom barem nekoliko postaja. Vrijedi spomenuti i jednog sudionika koji se, jer ima poteškoća u hodanju, od postaje do postaje vozio autom. Na kontrolnoj točki – prijelazu preko Črne Mlake – izbrojeno je oko 150 sudionika.

Iako je Križni put organiziran u nedjelju (23.03.2014.), kada je promet glavnom cestom rjeđi, ipak se nastojalo što više prolaziti sporednim ulicama i poljima. Kada smo bili na glavnoj cesti, za sigurnost su brinuli policijski službenici na čemu im i ovom prilikom zahvaljujemo.

Raspoloženje u koloni bilo je pravo hodočasničko, vedro i pobožno, a i sam dobri Bog nam je priredio krasno vrijeme – počelo je kišicom kod prve postaje u Gojancu da bi se do Cargovca potpuno razvedrilo, a na putu kroz Domitrovec, uz ponovnu laganu rosu s neba, iza kolone nadvila se predivna duga.

Dojmovi svih sudionika su puni oduševljenja za ovaj događaj koji je završio misnim slavlјem u župnoj crkvi u Vidovcu. Iako malo umorni, svi smo bili ispunjeni ponosom i radošću zbog toga što smo imali priliku biti sudionici ovog predivnog događaja. A što je najvažnije, doživjeli smo i jedno novo iskustvo i duhovnu okrepu na Isusovom Križnom putu.

Vjerujemo da je ovo početak jedne lijepе tradicije koju će nastavljati i budući naraštaji vidovečkih župljana.

Juraj Priher

KRIŽNI PUT MLAĐIH VARAŽDINSKE BISKUPIJE

Ovogodišnji, 14. po redu, križni put mladih varaždinske županije organiziran je 5. i 6. travnja 2014. godine pod gesmom “Tebi sve služi...” (Ps 119,91). Na ovom križnom putu hodočastilo se bednjanskim dekanatom gdje su mlađi uz vjersku vrijednost upoznali i kulturnu, etničku

i sakralnu baštinu zagorskog kraja. Nekoliko mlađih naše župe, zajedno s ostalih 500 mlađih koliko ih je sudjelovalo, krenulo je iz Cvetline kroz Trakošćan te su pjesmom i molitvom stigli do Gornjeg Jesenja gdje je nakon svete mise u župi sv. Ivana Krstitelja osigurano i prenočište.

Idući dan u ranojutarnje sate put se nastavio kroz bednjanski kraj do Kamenice. Ondje je križni put završio svetom misom koju je vodio varaždinski biskup Josip Mrzljak. Na cijelom putu mlade hodočasnike su s velikom vjerom u srcu dočekivali, krijeplili i ispraćivali gostoljubivi stanovnici ovog kraja. Budući da mi je ovo bio prvi križni put, nisam

znao što očekivati. Iako je put bio vrlo naporan, zahvalan sam na svakom trenutku, svakoj boli i svakoj kapljici kiše. Zajedništvo koje smo pokazali neopisivo je, a zauvijek će se sjećati osmijeha oduševljenih promatrača u naseljima kojima smo prolazili.

Damjan Grđan

Mladi, osim što se redovito sastaju u svojoj vlastitoj župi, imaju prilike sudjelovati i na zajedničkim susretima u pojedinom dekanatu.

Naša župna zajednica Sv. Vida – Vidovec pripada Donjovaraždinskom dekanatu kojega sačinjava još dvanaest župa.

Svaki dekanat ima i svog povjerenika za mlade, a od ove godine na to mjesto je imenovan župni vikar iz Vidovca, vlc. Siniša Blatarić.

Jednom mjesečno mladi iz ostalih župa susretnu se u nekoj župi domaćina i kroz molitvu, pjesmu i druženje izmjenjuju vlastita iskustva življjenja vjere. Posljednji susreti

Susreti mladih donjovaraždinskog dekanata

odvijali su se u znaku kateheza za sve one koji su se pripremali za ovogodišnji nacionalni SHKM u Dubrovniku. U pripremanje tih dekanatskih susreta uključeni su animatori iz pojedinih župa. Oni su produžena ruka svećenicima, ali i most između ostalih mladih i svećenika, stoga je njihova uloga značajna i dragocjena u pojedinim župama.

U sklopu dekanatskih susreta, svaki posljednji petak u mjesecu mladi dolaze u varaždinsku katedralu na euharistijsko klanjanje. Također, dva puta je bila priređena molitva u duhu Taizéa. Mnogi mladi iz Donjovaraždinskog dekanata uključuju se i u druga događanja, kako na razini biskupije, tako i na razini nacionalnih susreta.

Krugovi mladih iz župne zajednice tako se šire u veće krugove dekanata, biskupije, gdje dolazi do izražaja povezanost mladih u jednu zajednicu Crkvu. Mladi su poput krila koja nose umorne i slabe udove tijela Crkve. Oni daju novi polet i ljepotu naviještanju radosne poruke Evanđelja. Oni stvaraju novu klimu vjere u današnjem društvu i pronalaze skrivene puteve prema drugim mladima koji su se udaljili od Crkve i svoje vjere. A svi mi ostali trebamo se priključiti njima i podržavati ih u njihovim dobrim idejama te im znati pružiti pomoći ako se ponekad izgube na svojim životnim stazama.

S.B.

SHKM Dubrovnik 2014.

„Na slobodu pozvani“ (Gal 5,13)

Nakon mnogih priprema, nas desetero iz naše župe krenulo je 25. travnja na Susret hrvatske katoličke mladeži koji se ove godine održao u gradu slobode, Dubrovniku. Iz naše biskupije na taj je put krenulo 25 autobusa sa sveukupno 1200 mladih. Varaždinskoj biskupiji je ulaz u sam grad omogućen od 12 sati pa

većina mladih iz biskupije nije prisustvovala otvorenju na Stradunu.

Unatoč kišnom vremenu, svi smo s radošću čekali svečano misno slavlje u luci Gruž. Vrijeme do misnog slavlja se kratilo zabavnim predprogramom te raznim radionicama i obilascima muzeja koji su za sve sudionike susreta bili besplatni. Procesija, u kojoj se okupilo nekoliko desetaka tisuća mladih, iz same

je jezgre Grada krenula prema luci Gruž gdje je u 17 sati započelo misno slavlje. Euharistijsko slavlje je predvodio dubrovački biskup mons. Mate Uzinić uz koncelebraciju apostolskog nuncija Alessandra D'Ericco, tri nadbiskupa, biskupa iz naše i susjednih zemalja te 500 svećenika. Na misnom slavlju se okupilo preko 35 000 mladih. Mons. Mate Uzinić je u svojoj propovijedi iskoristio rezultate ankete koju je većina mladih ispunila nekoliko dana prije odlaska u Dubrovnik. Prema njoj je samo 6 % mladih došlo zbog Dubrovnika, 3 % zbog svoga društva, a svi ostali da bi upoznali ostale mlade vjernike te zajedno s njima slavili Krista.

„Bog nas nije stvorio kao robe, On nas uvijek ljubi, ne pamti naše grijeha, sve opršta i zaboravlja. On nas ljubi neovisno o tome kakvi smo, i uvijek nas iznova oslobađa. Isus nikoga ne prisiljava na vjeru, ali uvijek nudi sebe“, poručio je biskup mladima. „Pozvani ste biti odgovorni članovi svog društva, onako kako je Krist to učinio“.

Pjevački dio predvodio je dubrovački biskupijski zbor mladih i orkestar. Na kraju misnog slavlja s oduševljenjem smo saznali da će domaćin SHKM-a 2017. godine biti Vukovar.

Susret se nastavio bogatim večernjim programom na Stradunu koji je trajao do 1 sat poslije ponoći. Uživali smo u pjesmama bendova hrvatske duhovne scene poput Zakon neba, VIS Veritas, VIS Pax, Božje ovčice, Mihaela Klaića, Ivana Perića & DJ Pekyja, Slyric 33 te Hrvatskog nadzemlja i posebnih izvedbi dubrovačkih animatora SHKM-a 2014. Dubrovnik je odisao radošću, srećom, plesom, pjesmom i nezaboravnom atmosferom koju samo mladi mogu prirediti.

Ove godine se dubrovački susret odvijao na dan proglašenja svetima pape Ivana Pavla II i pape Ivana XXIII. U njihovu smo čast točno u ponoć, uz pjesmu „Krist

jednom stade na žalu“ u izvedbi Marije Husar Rimac i benda Zakon neba, pustili 500 balona s led lampicama u nebo. Istovremeno su pripadnici GSS-a na Zvoniku spustili stratu s prikazom dvojice papa.

Drugog dana Susreta

hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku, 27. travnja, na nedjelju Božjega milosrđa, sudjelovali smo na nedjeljnim misnim slavljima u župama gdje smo prethodnu noć kod obitelji prespavali. Mladi su našeg dekanata slavili misu na igralištu Osnovne škole Marina Držića u župi sv. Petra na Boninovu koju je predvodio šibenski biskup Ante Ivas. Na njoj se okupilo više od dvije tisuće mladih iz zagrebačkih, đakovačkih, bjelovarskih, osječkih te varaždinskih župa.

Dobrodošlicu nam je zaželio župnik don Ivica Pervan, dok je šibenski biskup svima uputio riječi ohrabrenja i nade. Osvrnuo se na subotnje misno slavlje te usporedio nas mlade sa pčelama radilicama, dok je Isusa usporedio s maticom koja sve okuplja da stvori svoj med. „Divno je

bilo vidjeti to dostoјanstveno hrljenje k Isusu“, istaknuo je. „Živimo u vremenu velikog straha premda se govori o velikim slobodama“, rekao je, „zato se ne bojmo Isusa, pustimo ga u svoja srca“.

Irazio je želju da s ovog susreta ponesemo sa sobom vjeru da je Isus s nama zauvijek, u radosti i veselju, u tugama i žalostima. Druga mu je pak želja bila da kročimo svijetom prenoseći Isusovu poruku.

„Idite ponosni s odlukom da Bog računa da ste njezini svjedoci. Isus stoji pred vratima naših srca, čeka na vas. Mladi pustite ga unutra, jer vam jedino On može dati potpunu slobodu“, poručio je biskup Ivas.

Na kraju misnog slavlja predstavile su se sve prisutne župe, a potom smo se uputili na ručak kod obitelji koje su nas primile. Nakon ručka smo se oprostili s domaćinima te krenuli put Varaždinu u koji smo se puni lijepih uspomena vratili u ranim jutarnjim satima.

Alojzije Košić

MLADI ŽUPE VIDOVEC

Svakog petka u 19 sati u župnoj dvorani u Vidovcu, sastajemo se mi, mladi župe Vidovec. Imamo nas petnaestak na čelu s našim kapelanom Sinišom Blatarićem. Na susretu mladih imamo mnogo aktualnih i zanimljivih tema. Razgovaramo o aktivnostima u našoj župi, kako poboljšati našu zajednicu, kako uključiti Boga u naš život i ostalim temama. Zabavljamo se pantomimom, glumom, pjevanjem i sličnim aktivnostima.

Uz župne susrete, sudjelovali smo i na susretima u našoj varaždinskoj katedrali, crkvi sv. Nikole, crkvi Dobrog Pastira te na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku. Išli smo na Križni put mladih Varaždinske biskupije kao i Križni put po našoj župi.

Također smo na sam Božić dijelili Biblijске citate i radili adventske vjenčiće, izrađivali ukrase i čestitke za Uskrs te suvenire za Susret hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku.

Imali smo i filmsku večer, gledali smo film "Pasija". Tako je svaki susret zabavan i nekako drugačiji.

"Sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti." (Prop 12,1) Ova me rečenica iz Svetog pisma veoma podsjeća na nas, mlade. Upućuje me na to da nikada nije kasno pustiti Gospodina u naš život. Mnogi mladi još nisu našli put do Gospodina, no zato i postoje susreti takve vrste. Veoma je teško u današnjem svijetu biti mladi kršćanin. Gotovo sve se razvilo i napredovalo: medicina, tehnologija,

čak i sam čovjek. Sve nam je na dohvat ruke, no možda je i to problem. Imamo mnogo pitanja na koja ne možemo sami odgovoriti. Zato tu i jesu takvi susreti.

Mladima iz naše župe poručila bih da svakako dođu na naš susret gdje će moći osjetiti pravo zajedništvo te duhovni rast. Vjerujem da neće požaliti. Mi smo kao jedna mala obitelj koja uvijek raširenih ruku dočekuje nove članove.

Mihaela Sačić

KAKO BITI FORA I LI COOL KRŠĆANIN?

Predrasude koje se javljaju kod samog spomena kršćanstva često govore da je ono dosadna i zatvorena zajednica. Dosadni, ozbiljni, konzervativni, tradicionalni, nepotrebni... Sve su to etikete koje se često dodjeljuju katolicima, osobito nama mладима, no istina je malo drugačija.

Njih „bacaju“ ljudi, naročito mladi, koji kršćanskoj zajednici nisu ni dali priliku. Uzrečica: "Ne sudi dok ne upoznaš" ovdje je zaista od velikog značenja.

Da postoji recept, rado bismo vam ga dali, no nije stvar u receptu, nego u tome koliko je čovjek spremjan otvoriti svoje srce vjeri. Pojam fora kršćanin je relativna stvar i zapravo ovisi o nama samima. Zašto je biti kršćanin fora? Evo naših primjera:

1. Susreti katoličke mладеzi. Svugdje u svijetu, gdje postoji kršćanska zajednica, postoje, naravno, i mladi. Na tim susretima ne vidiš samo nova mjesta i upoznaš nove prijatelje, nego se i družiš s osobama koje dijele istu vjeru kao i ti. Tako se stvaraju prava prijateljstva. U Bogu i među nama.

2. Takoder, članovi naše zajednice su fora na još jedan način. U svakoj zajednici su članovi koji su fora. Imaju zabavne viceve, duhoviti su ili znaju jednostavno govoriti da nasmiješ ljudi.

3. Obredi kao što su svadbe ili neki slični su fora. Ljudi se zabavljaju, našale se i druže se. Činjenica da se ljudi druže i zajedno provode vrijeme je jedostavno fora, ako se mene pita.

Većina smatra da mладих vjernika nema mnogo, ali oni se zapravo ne razlikuju mnogo od ostale mладеži. Svi mi izlazimo, družimo se, zabavljamo, no na malo drugačiji način. Sve to radimo s Bogom i za Boga. Pokazujemo da se možemo zabaviti uz duhovnu glazbu, u skromnosti naših domova, pokazujemo kako ne trebamo kupiti novu haljinu da bismo zablistali na tulumu. Nama ne treba moda jer moda je davanje vrijednosti bezvrijednome.

Potrebita je samo vjera koja nas povezuje u Kristu.

Važno je naučiti živjeti jednostavno. Svi znamo da je novac jedan od najvećih uzroka problema i svada, a to sigurno ne želiš. Ne treba ti mnogo materijalnog jer je sve materijalno prolazno i u sebi gubi vrijednost ako ne vodi Bogu koji je Stvoritelj svega vidljivoga i nevidljivoga. Najveća vrijednost u Božjim očima si ti i to nikada nemoj zaboraviti.

Nemoj smatrati da si 'pre cool' da bi išao u crkvu, molio krunicu, jer što su mlađi bez krunice? Izgubljeni, lutaju i naposljetku zалutaju na krivi put. Moli se jer to je put Istine i Života. To je pravi Put. Nema drugih puteva osim Tog. „Ja sam Put, Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni.“ (Iv 14,1-6)

Kreni i svidjet će ti se jer je Krist kapetan sigurne plovidbe! :)

Zaključak ovog članka je: Biti fora kršćanin je teško, ali je moguće. Kroz razne fešte, susrete i uz same članove zajednice biti fora postaje puno lakše.

Franjo Papec i Kristina Košić

Zara Zagorec, DV Škrinja

Luka Osredek,
DV Škrinja

David Pahić, DV Škrinja

Niko Težak, DV Škrinja

Živjeti u vjeri kao student

Mnogi teški trenuci u kojima se nađu svi ljudi ovoga svijeta, a među njima i mnogi studenti, bez vjere ne bi bili lako prebrodivi. Na takvo svjedočanstvo nailazimo i kod jedne studentice. Njezino ime je Anamarija Garašić, studentica je Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu, Odsjek za novinarstvo.

„Tijekom studija morala sam spajati predavanja i posao da bih uopće mogla platiti studij. Bilo je vrlo teško i naporan učiti za kolokvije budući da sam svoje slobodno vrijeme

trošila radeći. Jedini način na koji sam mogla izdržati taj tempo je bilo opuštanje uz molitvu i jedan sat mise nedjeljom. Mogu toplog srca svakome preporučiti da taj jedan sat vrijedi utrošiti jer nakon njega osjećam ispunjenost koja mi omogući daljni nastavak učenja i rada.“

Trenutno pišem diplomski rad. Nije lako, ali sve je lakše uz Božju pomoć. Sve u svemu: bez muke nema nauke.“

Hvala Anamariji!

Ivana Osredrek

Živjeti u vjeri u današnje vrijeme i nije tako lako. U ovim teškim socijalnim uvjetima kada neprestano vrebaju nedaće, prirodne nepogode i k tome teške ekonomski prilike, prijeko nam je potrebna Božja pomoć. No, ljudi su po prirodi skloni vidjeti samo negativne strane naših života.

Ceste su predrasude starijih ljudi o današnjoj mlađeži. Navode se negativna i društveno nepoželjna ponašanja mlađih kao neodgovornih i nezrelih. Iz osobnog iskustva mogu reći kako je mnogo kvalitetnih mlađih ljudi koji su budući nosioci naše vjere. Studentica sam druge godine Ekonomike poduzetništa na FOI-u. Godinama sam odgajana u duhu vjere. Za mene molitva i sveta misa predstavljaju sastavnicu svakodnevnog života. Ponekad nailazim na pitanja nekih: zašto? Kako uskladiti svakidašnje obaveze i odgovornost, i ljubav prema Bogu? I nije uvijek lako odgovoriti na ta pitanja. Kada nekoga voliš, je li ti teško pronaći vremena za tu osobu? – odgovorim.

Nažalost, velika većina ljudi treba Isusa kada im nešto nedostaje ili kada trebaju pomoć. Za mene je normalno probuditi se ujutro i zahvaliti Bogu na još jednom novom danu. Čak i uz vožnju bicikla do svog fakulteta razgovaram s Njim.

Svaka zahvala Bogu kroz dan mnogo pridonosi i obogaćuje moj duhovni život. Prije ispita i teških odluka u miru i tišini odvojim vremena kako bi uz Njegovu pomoć sredila svoje misli.

I zaista, kad nekog voliš, pronalaziš vremena za njega. Ja mogu samo zahvaliti svojim roditeljima što su me odgojili u takvom duhu. I naravno Njemu što je uz mene.

S.B.

Viktorija Tomašić

MLADI TALENTI U RAZVOJU

Njih naoko ni ne primjećujemo, oni stihjski grade svoj život za sada još daleko od svjetla reflektora i kamera. Oni su prepoznali dar, talent koji je Bog usadio u njih i nastoje ga koristiti na dobro sebe i drugih, a da pritom iz svog života ne isključe vjeru. Tko su ti mlađi talenti u razvoju, a žive u našoj župi? Mi smo izabrali samo neke.

Laura Habulan

1. Kada si se počela baviti plesom?

Ja sam Laura, završavam osmi razred. Trenerim mažoret već devet godina. Mažoretom sam se počela baviti još u predškolskoj dobi, a prije toga sam išla u plesnu školu u Varaždinu, gdje sam nastupala u kazalištu. Na plesnu i na mažoret sam išla sa svojom sestričnom koja mi je podrška na plesu i u školi.

2. Kako tvoje aktivnosti u vezi plesa djeluju na vjeru i vjerski život?

Prije svakog nastupa se pomolim kako bi sve ispalio dobro i kako bih se prisjetila da je Bog uvijek kraj mene. A što se tiče mise, na misu idem svaku nedjelju jer se nastupi održavaju subotom navečer. Ako idemo kojim slučajem nekud dalje, a to je većinom u nedjelju, tada na misu idem u subotu navečer.

Života nema bez vjere pa tako i u mojoj životu vjera ima snažan utjecaj. Svako jutro se budim s vjerom da će

sve biti u redu. A što se tiče sporta, vjerujem da mi pomaže mnogo, a da toga nisam ni svjesna.

3. Tvoji planovi za budućnost?

Za sad se još mislim baviti plesom, ali bih se kasnije, možda za godinu dvije, htjela baviti jahanjem jer su konji najljepše i najlegantnije životinje koje postoje i jako ih volim.

4. Što bi poručila svojim vršnjacima?

Djeco, mlađi, bavite se sportom, boravite mnogo vremena u prirodi, družite se s prijateljima. Radite bilo što samo da je dobro za vas i vaše tijelo jer kako jedna od mojih najdražih izreka kaže:

„U zdravom tijelu zdrav duh“. Imajte vjere u Boga jer bez vjere nema uspjeha.

Ivan Novak

1. Za početak, reci nešto o sebi i zašto si se odlučio za sviranje harmonike?

Ime mi je Ivan Novak, imam 14 godina. Završavam osmi razred u OŠ Vidovec i, naravno, primio sam sakrament Svetе potvrde ove godine. Također, pohađam školu stranih jezika gdje dodatno učim njemački jezik. U travnju ove godine osvojio sam prvo mjesto na 39. međunarodnom susretu harmonikaša u Puli, a u svibnju ove godine osvojio sam također prvo mjesto na Međunarodnom natjecanju harmonikaša u Sloveniji, u Beltincima. U nižim razredima trenirao sam nogomet u NK Sloboda Varaždin. Na žalost, sada više nemam slobodnog vremena za sportske aktivnosti, iako bih to volio. Glazbom sam se počeo baviti u trećem razredu osnovne škole. Kako u mojoj obitelji postoji tradicija bavljenja glazbom, mama svira harmoniku, a djed saksofon i gitaru, logično je bilo da i ja nastavim tu tradiciju. Tako me mama upisala u prvi razred Glazbene škole u Varaždinu. Dvoumio sam se između violine, klavira i harmonike, a na kraju je ipak prevagnula harmonika jer omogućuje sviranje melodije i pratnje istovremeno, a i može se lako transportirati.

2. Pomaže li ti vjera u životu, u glazbi i kako?

Za mene su vjera i glazba usko povezane. Sviranje harmonike me uvijek raduje, smiruje i ispunjava. Vjera i razgovor s Bogom djeluju na mene na isti način. Nakon učenja, ili napornog dana, uvijek s guštom uzmem harmo-

niku i opustim se svirajući. Naravno, zahvalan sam Bogu što mi je dao dar da se uopće mogu baviti glazbom. Smatram da glazba oplemenjuje čovjeka i kao takav čovjek je bliži Bogu, a to se očituje kroz dobra djela koja čini. Bavljenje glazbom učvršćuje moju vjeru i obogaćuje moj vjerski život.

Prije svakog nastupa ili natjecanja u sebi se pomolim Bogu i zamolim ga da bude uz mene. U mom svakodnevnom životu vjera mi također puno znači, a to sam spoznao vrlo rano kroz jedan tužan događaj u mom životu. Naime, kad sam imao 11 godina, umro mi je otac. Vjera me naučila nositi se s time. Svake večeri prije spavanja pomolim se i ispričam Bogu događaje

koje sam doživio kroz dan. To me također na neki način ispunjava i osjećam se siguran i sretan kada znam da je uvijek netko uz mene.

3. Osim sviranja harmonike čime bi se još htio baviti?

Trenutno sam pred upisom u srednju školu. Želio bih upisati srednju Glazbenu školu i gimnaziju. Još nisam definitivno odlučio. Glazbom ću se sigurno baviti cijeli život, možda bih želio biti koristan u društvu i jednog dana postati liječnik.

4. Imaš li kakvu poruku za mlade?

Ako netko nešto jako želi, to će i ostvariti kroz trud, zalaganje i vjeru u Boga. Kroz te tri stvari čovjek raste i razvija se te širi ljubav i dobrotu među drugim ljudima što je danas vrlo važno za nas mlade. Želio bih da se mladi više okrenu jedni drugima kroz istinsko druženje, slušanje i poštivanje jedni drugih.

Alen Remar

1. Kada si započeo trenirati streličarstvo?

Moje ime je Alen, imam 14 godina i završavam osmi razred. Streličarstvom sam se počeo baviti prije godinu i pol.

Vjera mi pomaže. Kada god idem na trening ili natjecanje, uz mene je prisutan Bog.

3. Misliš li se i dalje baviti sportom i što bi poručio mladima?

Za sada ću nastaviti sa streličarstvom, a planove ću ostaviti za kasnije.

Mladima poručujem: nikada ne odustajte i uvijek idite dalje jer Bog je uvijek uz vas!

Tomislav Priher

1. Kako je počeo tvoj put glazbenika?

Sjećam se da sam oduvijek volio pjevati. Moji glazbeni počeci vezani su za crkvu i crkveno pjevanje u zboru. Prvi nastup mi je bio kad sam imao 4 godine na božićnoj priredbi u staroj kapelici. U osmom razredu se okupila ekipa iz naše škole te smo osnovali band u kojem sam svirao gitaru. Tako je počeo i moj put glazbenika.

2. Kako glazba utječe na tvoj vjerski život?

Glazba nema utjecaj na mene u smislu oblikovanja vjerskog života jer se on oblikuje u obitelji i u redovitom sudjelovanju u

crkvi. Osim toga, glazba kojom se sada bavim ne odvlači me od vjere. Zadovoljstvo mi je na ovaj način uveseljavati ljude oko sebe i na „feštama“ stvarati dobro raspoloženje. Mislim da je glazba nešto najbolje što je čovjek izmislio, zato zahvaljujem Bogu što mi je dao talent da mogu pjevati.

3. Pomaže li ti vjera u životu, u pjevanju i koji su tvoji planovi za budućnost?

Naravno da mi pomaže, usmjerava me na pravi put. Lako je pogriješiti i otići krivim putem u loše društvo i činiti loše stvari koje me poslije mogu koštati. Moralne vrijednosti koje dobivam preko vjere i crkve usmjeravaju me

i na odabir glazbe koju izvodim. Ne želim izvoditi glazbu koja potiče ljudi na agresivnost.

Moji ciljevi su u granicama realnosti. Ne sanjarim o tome da postanem velika zvijezda. Moje pjevanje je sada i tu, da-leko sam od profesionalnog pjevača. Trenutno ulažem puno napora u učenje i vježbanje, a što će biti, samo Bog zna...

Filip Novak

1. Za početak, reci nešto o sebi. Kada si se počeo baviti rukometom i zašto baš taj sport?

Ja sam Filip, imam 14 godina i idem u sedmi razred Osnovne škole Vidovec. Rukometom sam se počeo baviti u četvrtem razredu, a razlog je bio moj tata koji je bio trener tog uzrasta. Taj sport sam odabrao jer mi je jako zanimljiv i dinamičan.

2. Kako ti pomaže vjera u sportu?

Vjera mi daje snagu i poticaj da postignem nešto u životu. Smatram da je Bog svakom čovjeku dao predispoziciju za nešto, a na nama je da to prihvati kao svoj put. Ako ne vjeruješ u sebe, nećeš ništa ni postići. U životu treba biti uporan, a Bog će se pobrinuti da nam bude dobro na tom putu.

5. Što bi poručio mladima?

Radujte se životu, trudite se ostvarivati svoje snove, budite povezani s Bogom. Svatko od nas je rođen da bude uspješan, a vjerujem da se istinski uspjeh može ostvariti samo ako se živi u skladu s Božjim planom koji on ima za svakog čovjeka.

3. Misliš li se i dalje baviti rukometom ili imaš neke druge planove za budućnost?

S obzirom da imam tjelesno ograničenje, više se izravno ne bavim rukometom. Iskoristio sam to kad sam bio manji. Želja mi je jednog dana postati rukometni trener i nadam se da će mi Bog dati snage da uspijem stići do svog cilja. Znam da to neće biti lako, ali s puno volje, ljubavi i vjere nadam se da će uspjeti.

4. I za kraj, imaš li kakvu poruku za mlade?

U sportu se razvijaju pozitivne emocije i ljubav, prijateljstvo, povjerenje, odgovornost, predanost. Nemojte dopustiti da vas tjelesni nedostatci sprječavaju u vašim ciljevima.

Mateja Kocijan

Radost susreta s Gospodinom

Jedan od prvih i važnijih vjerničkih krugova su oni najmlađi, prvpričesnici koji će se prvi puta susresti sa dva sakramenta: pomirenja i Euharistije (Svete pričesti). Isusu je posebno bilo stalo do djece i sam je govorio: *Pustite dječiću neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje!* (Mr 10,14b)

Prva pričest ili sakrament euharistije jedan je od sedam svetih sakramenata koje kršćanin prima da bi upoznao i prihvatio Krista kao suputnika u svome životu. Sakrament euharistije zajedno s krštenjem i potvrdom čini „sakramente kršćanske inicijacije“.

Prvu pričest po prvi puta primaju vjeroučenici trećih razreda osnovnih škola. Kako bi se dobro i kvalitetno pripremili za primanje tog sakramenta, od njih se traži da redovito dolaze na školski vjeroučeniak od prvog razreda osnovne škole, a u trećem razredu važno je usvojiti određena znanja koja su povezana uz pripremu za sam sakrament prve pričesti. Ovaj je sakrament poseban jer se u njemu vjeroučenici po prvi puta susreću svjesni i u svoje ime sa živim Kristom u pričesti. Prije same pričesti imaju priliku očistiti sve grijehu koji su prisutni u njihovim srcima od krštenja. Sama priprema za prvu pričest važna je jer prvpričesnici po prvi puta u svoje ime primaju sakramente, a i u svojim srcima doživljavaju trenutak susreta s Kristom uz pomoć vjere jer su do tada njihovi roditelji i kumovi bili svjedoci njihove vjere i vjerskog života.

Područja koja obuhvaća priprema za prvu svetu pričest jesu temeljna područja kršćanskog života koja počinju našim

krštenjem gdje se kandidatima pokušava objasniti važnost krštenja, ali i smisao života u zajednici Crkvi u koju ulazimo tim sakramentom. Kroz daljnje susrete na katehezama razmišlja se i o važnosti isповijedi u svakodnevnom životu kršćanina pa tako i njih koji po prvi puta primaju Isusa u svoj život na onaj vidljiv način u svetom Tijelu i Krvi. Čitava priprava za sakrament prve pričesti, ali i isповijedi prožeta je iščekivanjem, nadom i radošću zbog prvog susreta svakog pojedinog prvpričesnika sa Isusom.

Naša župna zajednica od ove je godine bogatija za 56 učenika koji su prvi puta primili Isusovo Tijelo u svetoj pričesti. Taj je susret bio uistinu radostan za sve njih, ali i za njihove roditelje koji su ih strpljivo i ponosno pratili na svakom koraku njihovog hoda prema tom svečanom i radosnom danu.

Iako je i čitava zajednica pratila naše prvpričesnike na njihov poseban dan, važno je da taj susret ne bude i posljednji njihov susret sa Isusom u svetoj pričesti jer tek sada slijedi ono konkretno vrijeme kada tog živog Isusa o kojem su toliko učili treba prenijeti u život i neprestano svjedočiti među drugima. No, to oni ne mogu sami, već bi bilo dobro i korisno da u svima nama pronađu svijetle primjere koji će im pokazati kako se to radi i što znači biti pravi uzoran kršćanin u društvu. Osim primjerom, važno je da ih pratimo molitvama kako ne bi popustili pred izazovima koje današnje vrijeme i stil života pred nas stavljaju.

Zoran Košić Čaćić

POTVRDA VJERE

Svake godine izmjenjuje se nova generacija. Kad jedna ode, kao da odjednom nastane određena praznina u crkvi. Je li zaista tome tako? Poznajemo li mi svoje krizmanike?

I što im župna zajednica nudi nakon što „obave“ krizmu? Postoje li vjernički krugovi unutar župne zajednice u koje bi se oni mogli uključiti i kako ih privući u te krugove?

Često znamo reći kako su mladi naša budućnost. Ako su budućnost, što je s njihovom sadašnjosti? Možda od njih očekujemo da budu praktični vjernici, da znaju sve o svojoj vjeri, da imaju osjećaj pripadnosti svojoj župnoj zajednici, Crkvi.

Da bi se sve to donekle moglo ostvariti u njihovim životima, treba im prije svega pružiti dobru pripravu, ne samo za sakrament potvrde, već i za njihov društveni život u koji će se uključiti kao odrasli mladi ljudi. Papa Franjo ističe kako „potvrda, kao i svaki sakrament, nije djelo ljudi, već je djelo Boga koji se brine za naš život na način da nas suoči slici svoga Sina da bi nas učinio sposobnima da ljubimo poput njega. On to čini ulijevajući u nas svoga Duha Svetoga čije djelovanje prožima čitavu osobu i čitav život.“

Njih 54 ove godine „potvrdit“ će svoju vjeru. No, što kažu sami krizmanici; što znači za njih pripadati Crkvi i što znači sakrament potvrde za njihov daljnji život? Donosimo samo neke od njih.

Što je za tebe Crkva?

- zajednica ljudi koja ujedinjuje našu vjeru.
- zajednica ljudi u kojoj svi imamo jednako pravo i ne smijemo izostavljati svoju braću i sestre. Svi smo jednako stvoreni od Boga.
- zajednica od koje uvijek možemo dobiti podršku i savjet, u kojoj se molimo i zajedno s njom kročimo kroz život. Crkva nas nikad neće napustiti i razočarati.
- zajednica vjernika koji vjeruju u Boga. Oni se sastaju u crkvi i zajedno slave uskršnje Isusa Krista, zajedno si pomažu...
- jedna posebna zajednica koja vjeruje u Stvoritelja ovoga svijeta te u njegovog Sina, Isusa Krista.
- zajednica vjernika koji zajedno slave Euharistiju i okupljaju se kako bi slavili i hvalili Isusa Krista.
- za mene riječ Crkva predstavlja mjesto gdje su svi isti i ponizni pred Bogom kojeg molimo, i zajednica vjernika.
- Božji dom, zajednica svih vjernika, nada, ljubav, oproštenje, duhovna ispunjenost.
- jedna posebna zajednica u kojoj se ljudi međusobno vole, podržavaju i slave Boga.

Zajednica vjernika u kojoj svi možemo dobiti ljubav, utjehu, pomoći...

Zašto si se odlučio/la primiti sakrament potvrde i što znači sakrament potvrde za tvoj daljnji život?

- zbog potvrđivanja svoje vjere i primanja Duha Svetoga. U dalnjem životu to mi znači nadopunjenošć vjere i poticaj na razvijanje te više znanja o vjeri.
- moji roditelji prenijeli su mi vjeru u Isusa Krista, naučena sam na njegovu stalnu prisutnost u mom životu i željela bih da to tako ostane. Ovim sakramentom samo ću potvrditi da sam zaista njegovo dijete kojemu je On vječni prijatelj i nada u život.
- zato jer mi je to potrebno za život i zato jer vjerujem u Boga. Želim primiti sakrament potvrde jer želim primiti darove Duha Svetoga.

- jer mislim da sam dovoljno zreo da primim sakrament potvrde. Za mene u dalnjem životu znači kao dar od Boga.

- jer smatram da je taj sakrament važan u našem dalnjem vjerskom razvoju i ja mislim da će nam darovi Duha Svetoga puno pomoći u donošenju odluka i da će nas oni ohrabit i pomagati nam kasnije u životu.

- odlučila sam ga primiti jer vjerujem u Boga i jer smatram da je važan i da to mora učiniti svaka osoba koja vjeruje u Isusa Krista.

- odlučila sam primiti sakrament zbog duhovnog napretka, jačanja odnosa s Bogom i za mene je on potpora i utjeha u dalnjem životu.

- zato jer želim proširiti svoju vjeru, želim postati veći kršćanin. Za mene to znači kao da postajem punoljetan u kršćanskom smislu.

- zato da i dalje širim svoju vjeru, učvršćujem ju, postanem svjedok Isusa Krista i dijete Božje.

- odlučila sam primiti sakrament potvrde kako bih mogla zrelo i odgovorno živjeti u katoličkoj vjeri i postati pravi Kristov svjedok.

- sakrament potvrde odlučila sam primiti jer je život bez Boga isto kao i život bez srca. On je za mene povezanost s Bogom i Isusom Kristom.

- jer vjerujem da su se darovi Duha Svetoga, koje sam primila kao malo dijete na krštenju, spremni upečatiti u mojojem životu i da sam dovoljno zrela da znam što mi oni znače i vjerujem da će mi ti darovi Duha Svetoga u dalnjem životu pomagati.

- zato što vjerujem u Isusa Krista i duha Svetoga kojega nam je uskrsli Krist poslao. To znači da ću se potruditi biti bolja i da ću se za sve moliti Bogu i Duhu Svetomu.

- zato jer ću svetom potvrdom primiti pečat dara Duha Svetoga, a u dalnjem životu ću zbog toga još više vjerovati u Boga i truditi se biti još bolja prema Njemu.

- odlučio sam se primiti taj sakrament da ojačam u vjeri. A on za mene u dalnjem životu znači da mi pomogne da shvatim što je to uopće vjera i da više molim i da shvatim da je Bog tu uvijek pored mene i da će mi uvijek pomoći u dobru i zlu.

- zato jer mi je taj sakrament jako važan. Važno mi je da primim Duha Svetoga da me njegova snaga prati kroz život, da mi da snagu i učvrsti vjeru.

- zato jer je to jedan od sakramenata, a da bih bila prava kršćanka moram primiti sakrament. On za mene znači jedan korak više Bogu i raju...

S.B.

Donosimo neke njihove molitve:

Vidu sveti, sveču peti, oko mene slobodno leti i radošću me posveti.

I za sreću molim jer želim da volim srcem svojim,
Da nikad se ne bojim.
Zdravlja, mira,
Bijelog ko svježeg sira,
Da nas bolest ne dira
Dok tvoja pjesma svira.

Marija Briška

Sveti Vide, hvala ti što me svakim danom ispunjavaš nadom, ljubavlju i radošću

Kada prođem kraj tvoje crkve,
Te nedjeljom kada se u nju dolazim moliti.
Daj da i dalje naša župa ima tako dobre svećenike.
Pa te stoga molim i za zdravlje ljudi u ovoj, ali i izvan ove župe. Amen.

Ivana Plevnjak

Sveti Vide zaštiti svako dobro na ovom svijetu.
 Čuvaj sve ljude i djecu te ih prosvijetli.
 Pomozi svima u svijetu koji trebaju tvoju pomoć.
 Hvala ti za dobro i dalje štiti moju župu
 i Crkvu. Amen.

Valentina Maruševac

Sveti Ivane Pavle II., bio si naš vođa,
 Ovdje na zemlji svojim si nas molitvama čuvao.
 Sve tvoje riječi
 I pjesme ostaju zapisane.
 Zajedno s tobom i mi čekamo Krista
 Da jednom stade na žalu...

Helena Brezovec

Pravim imenom Jorge Mario Bergoglio rođen je 17. prosinca 1936. godine u Buenos Airesu, u obitelji s petero djece. Roditelji su mu bili talijanski imigranti te novi papa ima argentinsko i talijansko državljanstvo. Kardinalska konklava izabrala je Jorgea za papu 13. ožujka 2013. godine. Zanimljivo je što je prvi papa iz Latinske Amerike, prvi papa Isusovac i prvi papa koji je uzeo novo papinsko ime nakon točno 1100 godina. Govori latinski, španjolski, a služi se i njemačkim, francuskim i engleskim jezikom. Poznat kao dobar kuhar, ljubitelj opere, prijatelj grčke klasične, Shakespearea i Dostoevskoga te kao dobar plivač, premda od djetinjstva ima poteškoća s plućima. Papa Franjo 19. ožujka je inauguriran kao poglavatar Vatikana i Katoličke crkve. U propovijedi Papa je pozvao da se ne zaborave bližnji, posebice djeca, stariji, a onima koji su na položaju poručuje da zaštite ljude i okoliš u kojem živimo. "Treba živjeti u poštovanju, dobru i čuvanju prijateljstva. Budite čuvari Božjih darova jer kada ne vodimo brigu o svemu što je stvoreno, srce se suši i počinje razaranje" – poručio je papa Franjo. "Molimo uvijek jedni za druge, za cijeli svijet da dobijemo veliko bogatstvo. Želim da ovaj put Crkve bude plodonosan za

Papa Franjo

evangelizaciju ovog prekrasnog rada", rekao je papa Franjo u prvom obraćanju vjernicima. Nakon što je zamolio vjernike da se pomole za Benedikta XVI., uputio je svoj prvi Urbi et Orbi: "Braćo i sestre, hvala vam na ovakvom dočeku, molite se za mene i vidimo se sutra."

Njegovo prvo putovanje izvan Italije bilo je u Rio de Janeiro, Brazil, gdje je od 23. do 28. srpnja 2013. priređen Svjetski dan mlađih. Papa Franjo je na svetoj misi, koja se održala na poznatoj plaži Copacabani, između ostalog mlađima poručio: „Vjera je plamen koji jača dijeleći se i prenoseći kako bi svi znali, ljubili i isповijedali Isusa Krista, Gospodina života i povijesti (usp.Rim 10:9). No, budite oprezni. Isus nije rekao: 'Idite, ako želite, ako imate vremena', već je rekao: 'Pođite, dakle, i učinite mojim učenicima sve narode'. Dijeliti iskustvo vjere, svjedočiti vjeru, naviještati Evandelje: to je zapovijed koju Gospodin povjerava cijeloj Crkvi, a što uključuje i vas.“

Sljedeći SDM održat će se 2016. u Krakowu, Poljska.

Papa Franjo je u svojoj jednogodišnjoj službi papinstva izdao dva dokumenta, jednu encikliku „Lumen fidei“ i jednu pobudnicu „Evangelii Gaudium“.

Za mene je papa Franjo dobra osoba koja nam daje snage u teškim vremenima. On nas ohrabruje svojim riječima te ima veliko i hrabro srce.

Patricia Pozder

Djevičansko srce, čisto srce sjají nebeskom milinom

Upoznao sam je prije četiri godine. Bio je to susret sa osobom koja je ostavila pozitivan trag u mom životu. Preko nje sam otkrio svu ljepotu duhovno posvećenog života. Ona u sebi nosi vedrinu i polet što primjećuju i mnogi mlađi koji se s njome susreću. Možemo reći da je njen poslanje rad s mlađima kojima pomaže da otkriju prave vrijednosti života. Njezino ime je s. Damjana Mihaela Barbarić, a sve ostalo o njoj pročitajte u tekstu koji slijedi. Zahvaljujem što je pristala na ovaj intervju za naš župni list „Vidik“.

1. Recite nam ukratko nešto o svome životu, kako ste odlučili postati redovnica?

Rođena sam 11. 12. 1977. u Zagrebu u vjerskoj obitelji u kojoj sam od tate i mame naučila redovito ići u crkvu, biti angažirana u liturgiji (čitanje, pjevanje...)... u obitelji smo molili, ali ne pretjerano. Moj je tata Branko Mihael, kao veterinar, u vrijeme komunizma imao dosta problema što je išao u crkvu, ali ga to nije sprječilo na čemu sam mu zahvalna i vjerujem da sada uživa u gledanju Božjega lica koje ga je iznenada pozvalo u vječnost prije 6 g. Kao najstarija kćer u obitelji (imam tri brata i dvije sestre) nisam ni pomicala da bih bila redovnica sve do 16. godine kad sam doživjela jedan osobiti dodir Božje ljubavi. Bilo je to

duboko iskustvo da je Bog živ, da postoji, da je ljubav. To se dogodilo za vrijeme jedne mise kad se u meni pojavilo, uz spomenuto iskustvo, pitanje: „A bi li ti bila ta časna koja će djecu i mlađe učiti pjevati?“ Odmah sam rekla „DA“ bez imalo promišljanja, ali u sljedeće 2 godine pred završetak matematičke gimnazije bilo je još puno muke i preispitivanja koji je moj put. I opet, zahvaljujući iskrenom traženju kroz svakodnevne mise i molitvu pred slikom Milosrdnog Isusa u mojoj župi u Novom Zagrebu, dobila sam traženo svjetlo u trenutku dok smo pjevali pripjev: „O Bože, zar si pozvao mene...“ Na riječi „Moje usne tvoje rekoše ime...“ osjetila sam odgovor iznutra: „Da, moje usne izgovaraju TVOJE ime, idi za mnom!“ To je bilo toliko snažno i jasno da su nestale sve sumnje, nejasnoće, strahovi... i otišla sam tog ljeta u Uršulinski samostan u Zagrebu.

2. Koliko često i gdje održavate susrete s mlađima i duhovne obnove?

Po struci sam vjeroučiteljica te sam prvih godina radila u školi u Zagrebu i na župi s djecom i mlađima. Dolaskom u Varaždin sestre su mi povjerile rad u Duhovnom centru „Dom sv. Andeleta“ da okupljam djecu i mlađe. Odmah sam bila i izabrana za članicu Odbora HBK za mlađe što mi je

otvorilo vrata za suradnju s povjerenicima u Zagrebačkoj i Varaždinskoj biskupiji. Susrete s mladima po župama ili njihov dolazak u Duhovni centar ne mogu nazvati redovitim, ali konstantnim i kontinuiranim, isto kao i animatorska ljeta na Malom Lošinju ili kamp za mlađe na moru koji vodim.

3. Koja je tajna Vašeg uspješnog odnosa s mladima?

Ne znam bih li svoj odnos s mladima nazvala baš uspješnim, ali sam sigurna da mlađe jako volim i kao uršulinka povjerene osobe uklesavam u srce, kako nam je sv. Andjela rekla, i to ne samo ime, nego i narav, i uvjete života, i potrebe... Stalo mi je da mladi otkriju što Bog od njih želi kako bi bili istinski radosni. Puno učim od njih, uživam dok zajedno hodamo u vjeri kroz osobne razgovore i susrete. U susretima volim jednostavnost, spontanost, neposrednost i ne volim glumatanja... Ne mislim da puno više znam jer od svake osobe učim, možda se jedino razlikujemo po godinama i iskustvu.

4. Što mislite o današnjoj mlađeži. Je li danas teško biti mladi katolik?

Mislim da mladi nisu ni bolji ni lošiji nego prije. Mladi su u vijek isti – traže istinske svjedočoke, traže Boga, traže radost i ljubav... Biti istinski katolik u vijek je bilo teško i zahtjevno jer je Evangelje zahtjevno, ali onima koji se odvaže na taj uski put zagarantran je uspjeh i vječnost. Ne znači da neće imati trpljenja, poteškoća, patnje, ali sve je to laksše nositi kad znaš da slijediš Krista koji s tobom sve to nosi i da to ima smisla jer je i Krist trpio za nas i ostavio nam primjer kako ga slijediti. Ne bojte se, dragi mladi, isplati se biti Kristov!

5. Zašto su mlađi danas sve više okrenuti od Boga? Što im poručujete?

Kako već rekoh, mladi su isti kao i prije, jedino je možda razlika što su danas sve veći izazovi Zloga koji vreba i bori se za duše (droga, alkohol, pornografija, Internet u svom negativnom dijelu...). Dragi mladi prijatelji, čitajte Novi zavjet, uključite se u svoje župe, darujte svoje vrijeme i Bogu i sigurna sam da ćete biti sretniji. Tražite od starijih da budu iskreni svjedoci, da žive ono što govore.

6. Kako potaknuti mlađe da usmjeri svoj život prema Bogu?

Vlastitim primjerom. Mi moramo živjeti ono što govorimo i to iskreno, jednostavno i bez glumatanja.

7. Možemo li u današnje vrijeme opstati bez Boga? Koliko je važno pouzdati se u Boga, moliti i isповijedati se?

Ni danas, ni jučer, ni sutra bez Boga apsolutno nije moguće! On je Stvoritelj, dobri Otac koji jedini može ispuniti čovjekovo srce onim za čim čezne, a to se doista dobiva u molitvi, u zajedništvu jednih s drugima. Budući da smo slabici i grešni ljudi i da nema čovjeka koji ne pogriješi, isповijed je predivan dar uskrslog Krista da možemo u vijek krenuti ispočetka.

8. Što je to predbračna čistoća? Je li život u čistoći danas uopće moguće? Zašto je važno živjeti u čistoći?

Ovo mi je osobito draga tema, ali mi je zato nemoguće kraće odgovoriti. Djevičanstvo je posvećeni dragulj; neprocjenjiva ljepota i bogatstvo koje je Bog položio u svaku osobu. Ono je tako uzvišeni i divan dar da ga osoba istinski i potpuno može darovati samo JEDNOME – bilo u braku

supružnici jedno drugome, bilo u posvećenom životu osobi Isusa Krista. Dragocjenost dara djevičanstva isplati se čuvati ZA JEDNOGA... Tek tada on donosi neprocjenjivu sreću i istinsku dubinsku radost.

Sva odricanja koja proizlaze iz te želje da je sačuvamo za jednoga bit će neizrecivo nagrađena. Djevičansko srce, čisto srce sjaji nebeskom milinom – blaženi su oni koji su čista srca jer će Boga gledati, proglašio je Isus u govoru na gori (usp. Mt 5,8).

Dragi mladi, čuvajmo taj dar! Njegujmo ga i čistimo molitvom i sakramentima, napose slavljem mise i ispovijeđu. Nismo jednom čuli svjedočanstva onih koji su ga onako usput nekome darovali, u jednoj noći, ludoj i uzbudljivoj. Koliko im je žao zbog toga i što bi sve dali da ga vrate, ali jednom obezvrijeden, makar i iz neke nazovi velike ljubavi, taj dragulj je razbijen i nema toga sredstva koje bi ga moglo ponovno sastaviti da zablista prvotnim sjajem. Naravno, put povratka je moguć, ali neke se pukotine nikada neće moći zacijseliti, i neki će putevi stoga za tu osobu biti, po naravi stvari, jednostavno zatvoreni.

Dragulj djevičanstva će sjati samo ako ga darujemo jednoj osobi – muž ženi, žena mužu ili u posvećenom životu same Kristu. Ljepota djevičanstva će se pojačavati što će se ona u ljubavi više darivati, bilo u braku, bilo u posvećenom životu. Tako će taj dragocjeni dar postati plodan i prerašt će u odgovorno majčinstvo i očinstvo, a u posvećenom životu u duhovno majčinstvo i duhovno očinstvo.

Svojim silama ne možemo čuvati taj posvećeni dragulj. I Isus je to znao i zato nam je dao sebe za uzor. Tu je također i njegova Majka Marija. Tu su i toliki blaženici i sveci koji su nam ostavili svijetli trag... Tu su i mlađi koji danas nastoje živjeti čistoću i rado daju svoje svjedočanstvo. Preporučujem pogledati svjedočanstvo na YouTube pod nazivom „Ljubav bez žaljenja“. Također preporučam i stranicu o bl. Chiari Luce Badano (1971. – 1990.), suvremenog blaženici koja je u Kristu prepoznala svoga Zaručnika i preko bolesti je brzo ostvarila „svadbeno slavlje.“

9. Kako možemo postati ‘cool’ katolik? Je li to uopće moguće? (Pod tim ‘cool’ mislim na to da je osoba popularna, zabavna, uspješna, voljena u društvu itd., da nije previše zatvorena, ‘smrtno ozbiljna’, onakva kakvom ljudi obično smatraju katolike.)

Osobno smatram da je ‘cool’ katolik svaki onaj koji autentično živi ono što jest, bez umotavanja, i koji se iskreno trudi biti vjeran Kristu. Jer tada je sigurno sretan i čini ono i samo ono što izgrađuje druge, a takve su osobe voljene u društvu.

10. Poruka mladima.

Ne bojte se biti Kristovi jer tada ćete biti istinski ‘cool’ i osmijeh će krasiti vaša lica, pa i onda kad pada kiša (kao što je bilo u Dubrovniku na SHKM) ili kad dođu poteškoće u životu, jer istinska radost je jeka božanskog života u nama, a tu jeku ne mogu prekinuti teškoće izvana jer znamo da je Krist s nama na putu kao što je to bio i s učenicima u Emausu. I kad nađete na probleme, tražite razgovor s osobama od povjerenja, nemojte problem nositi sami. Smijete uživati računati na naše molitve i podršku. Bog vas blagoslovio!

S.B.

Pozvan si na svetost

Kada dopustimo dragome Bogu da uđe u naš život, tada počinjemo rasti u ljubavi i postajemo cjełoviti.

A sveci su oni koji ljube upravo zato što su Bogu dopustili da uđe u njihov život. Oni iskazuju drugima ljubav kakvu su primili od Boga na svoj način.

Blažena Djevica Marija bila je velika jer je znala uvijek i svugdje prepoznati Božju volju i njoj se potpuno predala. Ona je prva vjernica Novoga zavjeta, žena koja je bila povezana s Isusom kao nijedan drugi čovjek, a ta povezanost ne prestaje ni na nebu. Kao majka Isusova ona je i naša majka, a dobra majka nikada ne napušta svoju djecu, njezina ljubav nikad ne prestaje, stoga smo sigurni da se zauzima za nas. Ona nas uvijek usmjerava prema svome Sinu, Isusu Kristu: „Što god vam rekne, učinite!“ (Iv 2,5b)

Sveti Ivan Pavao II., starac koji je uvijek bio oslonjen na križ, na Gospodina, velik prijatelj Hrvata. Crkvu u Hrvata posjetio je četiri puta. Papa koji je bio veoma popularan među mladima, 1984. ustavio je Svjetski dan mladih. Prvi Svjetski dan mladih dogodio se te iste godine u Rimu. Tom prilikom je mladima darovao drveni križ i potaknuo ih da ga nose svijetom kao znak Isusove ljubavi prema čovječanstvu.

Imenom Karol Jozef Wojtyla rođen je 18. svibnja 1920. u Wadowicama (jug Poljske), za svećenika zaređen 1946. godine, a 16. listopada 1978. izabran za novog papu. U toj službi je bio sve do svoje smrti 2. travnja 2005.

Nijedan papa u povijesti nije se susreo s tolikim brojem ljudi. Na preko 1000 općih audijencija srijedom u Rimu susreo je preko 16 milijuna hodočasnika. Po svojim putovanjima prešao je trostruku udaljenost između Zemlje i Mjeseca.

Papa Benedikt XVI. proglašio je 2011. svoga prethodnika Ivana Pavla II. blaženim, a papa Franjo, samo tri godine kasnije, 27. travnja 2014. proglašio ga je svetim.

Bl. Chiara Luce Badano dokaz je da sveci žive i danas među nama. Djevojka koja je sa 17 godina oboljela od

zločudnog tumora, bez plača, hrabro je prihvatile bitku sa opakom bolešću. I upravo tada započinje njena duboka promjena, brz uspon prema svetosti.

Iako je jako trpjela, svakodnevno se obraćala Bogu: „Ako želiš ti, želim i ja.“ Posljednjih dana svojega života na zemlji s majkom je pripremala „svadbeno slavlje“, tj. sahranu. Izabrala je haljinu, glazbu, svijeće... Umrla je 7. 10. 1990. Mnoge je potaknula na življenje evanđelja te je 2010. proglašena blaženom.

Bl Ivan Merz – „Istaknuti laik u svjedočenju Evanđelja“ – tim je riječima papa Ivan Pavao II. nazvao Ivana Merza. Ovaj blaženik hrvatskog naroda umro je mlad, u 32 godini života. U sportu, ali i u svakoj ljudskoj djelatnosti koja je usmjerenja prema ostvarenju važnog cilja vrijede tri pravila: BORITI SE – POBIJEDITI – SLAVITI. U duhovnom smislu ovo se može primijeniti na život svakog Božjeg ugodnika, blaženika i sveca. Bl. Ivan Merz rodio se u Banja Luci 16.12.1896. godine. Razmišljanjem, studijem, a osobito u krvi i plamenu rata dolazi do spoznaje o istinitosti kršćanske vjere. Potpuno se dariva Kristu načinivši kao laik zavjet vječne čistoće. Sve svoje slobodno vrijeme posvećuje odgoju hrvatske mladeži u katoličkoj organizaciji „Hrvatski Orlovski Savez“ kojoj je dao geslo „Žrtva – Euharistija – Apostolat“.

Bl. Ivan Merz bio je čovjek žive vjere, iskrene molitve, samoodricanja, dnevne Pričesti, adoracije, predanog trpljenja, široke naobrazbe, blizak ljudima te je svakom čovjeku iskazivao kršćansku ljubav. Na smrti je prikazao Bogu svoj život kao žrtvu za hrvatsku mladež. Umro je 10. svibnja 1928. na glasu svetosti, a sv. Ivan Pavao II. proglašio ga je blaženim u Banja Luci 22. lipnja 2003.

Zapamti: svećima se ne smijemo klanjati, ali ih smijemo zazivati u molitvama kako bi se pred Bogom zauzeli za nas.

Kao što je svet onaj koji vas poziva, tako i vi budite sveti u svemu življenju. Ta pisano je: „Budite sveti jer sam ja svet.“

1 Pt 1, 15-16

Kristina Košić

Katekizam za mlade YOUCAT

YOUCAT (Youth Catechism) je prvi katolički katekizam za mlade. Pisan je jezikom mladih, pun fotografija, citata i odgovora na mnoga pitanja vezana uz vjeru i život mladih. Predgovor Katekizmu napisao je papa Benedikt XVI. žarko ga preporučivši mladim katolicima.

Sadržaj je podijeljen na četiri cjeline: „Što vjerujemo?“, „Kako slavimo kršćanska otajstva?“, „Kako ćemo imati život u Kristu?“ te „Kako trebamo moliti?“. Youcat su kreirali i osmislili mlađi koje je nadzirao bečki kardinal

Schönborn, bivši tajnik redakcije Katekizma Katoličke crkve.

„Proučavajte Katekizam! To je želja mojega srca. Proučavajte Katekizam žarko i ustrajno! Proučavajte ga u tišini svoje sobe, čitajte ga udvoje, s prijateljima, oblikujte skupine za čitanje i umrežite se, podijelite ga s drugima na internetu. Morate u vjeru biti puno dublje ukorijenjeni nego generacija vaših roditelja.“ Papa Benedikt XVI. u predgovoru YOUCAT-u.

Zato smo vam odlučili približiti ovu knjigu i odgovoriti na nekoliko pitanja.

1. Zašto smo na svijetu?

Na svijetu smo da Boga spoznamo i ljubimo, po njegovoj volji dobro činimo i jednoga dana dođemo u nebo. [1-3, 358]

Biti čovjek znači: od Boga doći i k Bogu ići. Dolazimo iz daljega nego od svojih roditelja. Dolazimo od Boga, u kojem se nalazi svaka sreća i spasenje, i on nas čeka u svom vječnom i bezgraničnom blaženstvu. U međuvremenu živimo na ovoj zemlji. Koji put osjećamo tragove blizine svoga Stvoritelja, a često ne osjećamo baš ništa. Kako bismo našli put kući, Bog nam je poslao svoga Sina koji nas je oslobođio od grijeha, spasio od svakoga zla i nepogrješivo nas vodi u pravi život. On je „Put, Istina i Život“ (Iv 14, 6).

35. Vjerujemo li mi u jednoga Boga ili u tri božanstva?

Vjerujemo u jednoga Boga u tri božanske osobe (→ Trojstvo). „Bog nije samoča nego savršeno zajedništvo“ (Benedikt XVI., 22. svibnja 2005.).

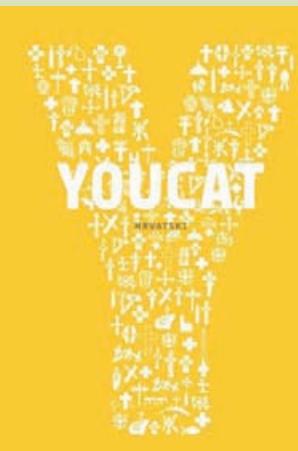
Kršćani ne mole tri različita božanstva, nego jedno jedino biće koje je u sebi jedno i otkriva se trojstveno. Da je Bog Trojstvo, znamo od Isusa Krista. On, Sin, govori o svom Ocu nebeskom („Ja i Otac jedno smo“, Iv 10, 30). On ga moli i šalje nam Duha Svetoga koji je ljubav Oca i Sina. Stoga smo i kršteni „U ime Oca i Sina i Duha Svetoga“ (Mt 28, 19)

49. Upravlja li Bog svijetom i mojim životom?

Da, ali na otajstven način. Bog sve privodi na put, koji samo on zna, što vodi ususret ostvarenju. Ni u jednom trenutku ono što je on stvorio ne ispada iz njegovih ruku.

Bog je djelatan, kako u velikim događajima povijesti, tako i u sitnim zbivanjima našeg osobnog života, i to na način da naša sloboda na bude ugrožena i da ne postajemo lutke u vršenju njegovih vječnih nauma. U Bogu „živimo, mičeemo se i jesmo“ (Dj 17, 28). Bog je u svemu s čime se u mijenama svoga života susrećemo, pa i u bolnim događajima i naizgled nesmislenim slučajnostima. Bog želi pravo pisati i po krvim crtama našega život. Što nam oduzima i što nam daruje, u čemu nas jača i u čemu nas iskušava – sve su to odredbe i znakovi njegove volje.

104. Može li se biti kršćanin, a da se ne vjeruje u Kristovo uskrsnuće?

Ne. „Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša“ (1 Kor)

139. U čemu je poziv laika?

→ Laici su poslani da se zauzimaju u društvu kako bi kraljevstvo Božje među ljudima moglo rasti.

Laik nije kršćanin drugog reda budući da ima udjela u Kristovu svećenstvu (općem svećenstvu). Laik brine da ljudi oko njega upoznaju evanđelje, nauče ljubiti Krista. On podupire kršćanski život ukoliko preuzima službe poslužitelja i čitača, stavlja se na raspolažanje voditelja skupine, uključuje se u crkvene odbore i vijeće (npr. u župno pastoralno i ekonomsko vijeće). Upravo mladi ljudi trebaju dobro promisliti o tome na kojem ih mjestu Bog želi.

202. Zašto kršćani trebaju kod krštenja izabrati ime velikoga sveca?

Nema boljih primjera od svetaca, kao ni boljih pomoćnika. Kada mi je zaštitnik imenjak svetac, imam prijatelja kod Boga.

260. Zašto je Bog odredio muškarca i ženu jedno za drugo?

Bog je odredio muškarca i ženu jedno za drugo da „više ne budu dvoje, nego jedno“ (Mt 19, 6). Na takav način trebaju živjeti ljubav, biti plodni i tako sami postati znak Boga koji nije ništa drugo doli preobilna ljubav.

286. Što je sloboda i čemu služi?

Sloboda je od Boga darovana sposobnost da možemo djelovati po sebi. Tko je slobodan, tome ne određuje drugi što će činiti.

Bog nas je stvorio kao slobodne ljudi i želi da budemo slobodni kako bismo se svim srcem mogli odlučiti za dobro, dapače za najviše „Dobro“, dakle za Boga. Što više činimo dobro, to smo slobodniji.

487. Zašto trebamo moliti Boga za druge ljudi?

Kao što se Abraham u molitvi pred Bogom zauzimao za stanovnike Sodome, kao što je Isus molio za svoje učenike, kako se prva kršćanska zajednica zauzimala „ne samo za svoje dobro, nego i za ono što se tiče drugih“ (Fil 2, 4), tako i kršćani uvijek mole za sve: za ljudi koji su im pri srcu, za one koji su im daleko, pa čak i za svoje neprijatelje.

Što čovjek više uči moliti, to se osjeća dublje vezanim s duhovnom obitelji u kojoj je djelotvorna snaga molitve. Sa svom brigom za osobe koje volim stojim usred ljudske obitelji, osnažen molitvom drugih i zazivajući Božju pomoć za druge.

Alojzije Košić

Krapanj - to divno mjesto mira

Otok Krapanj najniži je i najmanji naseljeni otok na Jadranu.

No to nije ono što nas trenutno zanima. Nas više zanima kursiljo, odnosno mali tečaj kršćanstva.

No, kakav je to točno tečaj? Svi mi redovito idemo na misu, pa čemu onda to? Kao što je nekom kuhanu potreban tečaj da usavrši svoju vještina, isto tako je i katoliku potreban tečaj.

Kursiljo se na Krapnju održava svako ljeto u različitim terminima. Mladi dolaze iz različitih dijelova Hrvatske, a i šire, kako bi uživali u

čarima tog, kako ga mi nazivamo, malog raja na Zemljji. Tečaj traje od nedjelje do nedjelje. Na samom početku dobijemo ime jednog od sudionika i od tog trenutka mi smo njegov anđeo čuvar, i naš je zadatak moliti za tu osobu, pomagati joj. Dan započinje jutarnjom molitvom, odnosno meditacijom u prirodi, zatim odemo na fini doručak. Nakon što pospremimo blagovaonicu u samostanu u kojem boravimo, možemo otići na kupanje s prijateljima, čitati knjigu ili jednostavno uživati u miru.

Prije ručka slijedi svjedočanstvo vjere jednog od animatora. Nakon ručka po-

novno imamo slobodno vrijeme, svjedočanstvo i večeru. Nakon večere slijedi misa, a nakon nje imamo zajedničko druženje, sviramo, pjevamo, plešemo. Često znamo moliti krunicu, jednom u tjednu je organizirana „radna akcija“ u kojoj svatko dobije određeni zadatak koji s velikom radošću izvršavamo, dvosatna šutnja koja većini ostane u najboljem sjećanju, a zadnju večer imamo bal

andjela. Na tom balu otkrivaju se andjeli čuvari.

Krapanj je mjesto jednostavnosti, skromnosti i ogromne radosti. To je dokaz da ništa drugo osim Boga nije važno. Na Krapnju možete osjetiti toliku Božju prisutnost, možete Ga prepoznati u suncu, moru, osmijehu slučajnog prolaznika, u svemu. Na njemu upoznate prave prijatelje koji možda žive tisućama kilometara dalje, ali znate da su tu, znate da ste povezani ljubavlju Božjom i tada kilometri nestaju.

Kada ste svjesni svega toga, ništa vam ne može maknuti osmjeh s lica. Zato, dođite na Krapanj jer zasigurno nećete požaliti! :)

Kristina Košić

PERIVOJ I DVORAC U VIDOVCU (U povodu Europskog dana zaštićenih perivoja)

„Hrvatska je jedan predivan, veliki perivoj s krasnim dvorcima, a mi to nikako da shvatimo“ (M. Obad Šćitaroci, Jutarnji list).

Na osnovi različitih povijesnih izvora, smatra se da je na teritoriju Hrvatske bilo otprilike tisuću dvoraca, a danas ih je prema evidenciji službe zaštite ostalo oko 180. Među njima je i dvorac u Vidovcu.

Veduta starog dvorca u Vidovcu iz 1908. g. (vlasništvo GMV)

U kontinentalnom je dijelu Hrvatske najviše dvoraca u Hrvatskom zagorju gdje su se počeli graditi potkraj 16. stoljeća. Postoje različiti tipovi dvoraca. Dvorci Hrvatskog zagorja redovito su jednokatne građevine. U prizemlju su uz kuhinju bile smočnice i spremišta te sobe za poslugu, provizora, inspektora, ključarice i ostale družinske sobe. Moj kazivač Ivan Kliček prisjeća se da je posljednja obitelj vlasnika Radovana Kukuljevića prostorije u prizemlju koristila za potrebe nadničara i radnika za svakodnevne obroke i odmor.

Dvorci nisu bili građeni samo za ladanje. Bili su namjenjeni gospodarstvu te služili kao mjesta za prerađivanje i čuvanje proizvoda. Gospodarski prostori bili su vrlo veliki u odnosu prema dvoru jer je vlastelinstvo moralno namiriti sve svoje potrebe vlastitom poljoprivrednom proizvodnjom. Ostaci raznih gospodarskih objekata na zapadnoj i južnoj strani vidovečkog dvorca upućuju da je tako bilo i u Vidovcu. Uz smočnice, pivnice i razne komore podizani su i posebni objekti.

U slučaju dvorca Vidovec, perivoj i dvorac bili su odvojeni od gospodarskih zgrada.

Ne znam je li dvorac u Vidovcu imao vlastitu pekarnicu, ali iz pričanja Božice Leskovar iz Papinca, njezin je otac pekar Stjepan Leskovar u razdoblju od 1937. do 1945. pekao "kajzerice, perece i kifle za frišlik na vlastelinstvu", a kruh se dostavljao nešto kasnije.

Danas postoji još relativno dobro očuvan "hambar" za čuvanje stočne hrane (kasnije je za potrebe poljoprivredne zadruge pretvoren u skladište za umjetno gnojivo). Uz minimalne investicije mogao bi se očuvati jer je arhitektonski vrlo lijep objekat. Natpis na zidu govori o njegovoj starosti (preko stotinu godina).

Gospodarska zgrada - „hambar“ iz 1897. godine

Gospodarstvo je imalo i svoju ciglanu koja se nalazila na sjenokoši Ribnica, nedaleko od Plitvice, a bila je u posjedu moga djeda Jambresa. I danas se taj dio livade zove "Ciglenica". U našim dječjim igrama bilo je to tajnovito mjesto kojemu smo prilazili sa strahom.

Moja mama Neža (rođena 1907.) pripovijedala mi je da je kao djevojčica radila u "gloshausu" - stakleniku (njem. Glashaus). Tu se uzgajalo cvijeće za potrebe cvjetnih gredica u perivoju, rezano cvijeće za uređivanje prostorija dvorca, a zimi se u grijane staklenike sklanjalo egzotično bilje koje se ljeti iznosilo u perivoj. Sve to radilo se pod nadzorom hortikulturnog stručnjaka Sibera kojega je vidovečka vlastela jako cijenila.

Povrće za potrebe vlatelinstva uzgajalo se na velikim površinama na južnom dijelu vlastelinstva.

Postojale su štale za konje, krave, svinjice, ali i psetarnice.

Mnoge fotografije koje posjedujem govoraju o tome da je lov bio omiljena zabava vidovečke vlastele.

Ukidanje kmetstva 1848. g. te provođenje agrarne reforme, pa i druge agrarne reforme 1918. god. nije mimošlo ni vidovečko vlastelinstvo. Zagorsko plemstvo moralo se odreći mnogih svojih navika i luksuza jer je bilo sve manje novca za uzdržavanje dvorca i perivoja.

U knjizi "Zagorskom željeznicom" Stjepana pl. Beloševića, velikog župana Varaždinske županije, osim podatka da je željeznička pruga Varaždin–Golubovec sa stanicom Vidovec izgrađena između 1889. i 1891. godine, nalazim podatak da je "barunica Natalija udata za Radovana plem. Kukuljevića-Sakcinskog, vodila uzorno, no mučno gospodarstvo na ostavljenom im maksimumu, dočim su ostale obradive zemlje agrarnom reformom razdijeljene među seljake, agrarne interesente".

U neke dvorce, pa i vidovečki, bile su smještene socijalno ugrožene obitelji, društvene ustanove, škole, skladišta. Većina spomenutih korisnika, uz časne iznimke, nije održavala dvorac pa je iz godine u godinu sve više propadao.

Prema vremenu izgradnje, jednokatni dvorac u središtu Vidovca podignut je vjerojatno u prvoj polovici 19. stoljeća. Izgrađen je u historističkom stilu (povođenje za umjetničkim oblicima minulih stilova). Dvorac pripada trećoj spomeničkoj kategoriji.

Povjesni podaci govore da je prije izgradnje majur, a vjerojatno i kurija, pripadao grofovima Patačić. Vezano uz imena dvaju dvoraca spominje se ime Donata Lukavskog, hrvatskog podbana. Ženidbama i udajama vlasnici dvorca se mijenjaju: Samujlo Bužan, Kuševići iz Samobora, Kamilo Jordis Lohausen te posljednji vlasnik Radovan Kukuljević Sakcinski iz Ivana. Mnoga od navedenih imena pokopana su u kriptama župne crkve sv. Vida u Vidovcu o čemu svjedoče i spomen-ploče na zidu čiji su latinski tekstovi prevedeni na hrvatski (hvalevrijedno!).

Grobljanska kapelica na mjesnom groblju, izgrađena polovicom 19. stoljeća, počivalište je mnogih vlastelina imanja u Vidovcu (Bužan, Kušević, Jordis).

Rješenjem iz 2011. kapela je dobila status kulturnog dobra.

Razvoj arhitekture i ostalih umjetnosti u Hrvatskoj, pa tako i u Hrvatskom zagorju, bio je pod utjecajem razvitka kulture i umjetnosti srednjoeuropskog područja. Tako vrtna arhitektura na neki način prati razvoj u ostalim europskim, osobito susjednim zemljama. Poklopile su se ekonomске i političke prilike, ubrzano se razvija društveni život, a razvijaju se i feudalna gospodarstva. Vlasnici dvoraca natječu se pri obogaćivanju perivoja egzotičnim drvećem iz raznih krajeva Europe, Amerike i Azije. Biljna inventarizacija vidovečkog perivoja 1973. pokazala je da se osim samoniklog drveća kao što su hrast lužnjak, grab, klen, brijest i joha u perivoju nalaze mnoga egzotična stabla koja zadivljuju svojim promjerom stabala (od 0,9 do 1,5 m).

Razvoj vrtne arhitekture zagorskih dvoraca može se pratiti od 17. stoljeća. Tijekom 19. stoljeća nastaju 34 perivoja u Hrvatskom zagorju. U trećoj fazi, nakon 1856. nastao je perivoj u Vidovcu. Razmjerno mali perivoj, samo 1,5 ha postojao je 1860. g.

Raskoš i bogatstvo biljnog materijala Vidovečkog perivoja (kraj 19. st., vl. GMV)

Prema stilskim običaju, a u kontekstu srednjoeuropske vrtne umjetnosti, Mladen Obad Šćitaroci konstatira: "Vidovečki park ima izrazito romantično obilježje (kićenja varijanta engleskog perivoja). Prema koncepciji oblikovanja pejzažno je oblikovan kakvi su najbrojniji perivoji u Hrvatskom zagorju (nepravilne staze, neposredno uz dvorac, sa šišanim grmljem i gredice s raznobojnim cvijećem). Prema topografskom položaju i

veličini vidovečki perivoj spada u perivoj nizina kakvi su najbrojniji u varaždinskom kraju".

U svakodnevnom govoru i literaturi susrećemo tri pojma: vrt, perivoj, park (upotrebljavaju se ponekad kao istoznačnice, ali postoje razlike).

U starim zemljšnjim knjigama u 19. stoljeću u sjevernoj Hrvatskoj nigdje nećemo naći riječ park, već isključivo perivoj. U starim gruntovnicama uz zagorski je dvorac, uvjek, osim perivoja postojao vrt i povrtnjak.

Dakle, osim stambene i ladanjske namjene, feudalna su imanja bila i središta poljoprivredne proizvodnje. Tako je bilo i u Vidovcu: dvorac, perivoj i gospodarski objekti činili su jezgru feudalnog posjeda. Perivoj u Vidovcu bio je vezan uz postojeću šumu (južni i zapadni dio). Uz bjelogorična stabla, bile su tu njegovane šumice četinjača. Neke su se šume očuvale do danas, što nije slučaj u Vidovcu. Izgradnjom nogometnog igrališta, škole i drugih objekata šuma je posjećena. Očuvane su manje skupine ili soliterna stabla, ponegdje iskrčena ili potpuno nestala. Perivoj i dvorac bili su odvojeni od gospodarstva. Kako se perivoj u naselju javlja rijetko zauzima male površine. Upravo zbog ovakvog položaja trebalo je dobro osmislići odnos prema postojećem krajoliku. Perivoj i dvorac formiraju jedinstveni prostor i cjelinu.

Ulagni portalni obilježjivali su glavni ulaz u perivoj ili na plemićki posjed. Od vidovečkog ulaznog portala ostala su dva zidana stupa koji završavaju plitkim stožastim kapitelom. Postojala je ograda oko perivoja. Sjećam se kamenih grubo ožbukanih stožastih stupova između kojih su bile vodoravne drvene letve (nekoliko stupova može se vidjeti kao dio ograde nekadašnje veterinarske ambulante).

Ostaci ulaznog portala u perivoju u Vidovcu

Satavni dio perivoja bilo je razmjerno veliko jezero sjeveroistočno od dvorca koje je danas zatrpano (bilo je ucrtnano u katastarskoj karti 1870. g.).

Paviljoni i sjenice obavezan su parkovni inventar, kao i mostići preko potoka, najčešće drveni i bijelo obojani. Danas ih više nema, ali su nam poznati sa starih fotografija. Gradski muzej u Varaždinu čuva veliki broj fotografija vidovečkog perivoja i dvorca s kraja 19. stoljeća.

“Danas nas, uz dozu nostalгије, dvorci podsjećaju na visoku razinu kulturnog života i graditeljskog umijeća proteklih stoljeća pa ih moramo cijeniti i čuvati kao dokaze rasta i osobitosti hrvatske kulture” (M. Obad Šćitaroci).

Na osnovi Zakona o zaštiti prirode u Hrvatskom zagorju iz 1976. god., perivoj uz dvorac u Vidovcu ima status hortikulturnog spomenika. Varaždinska županija, svjesna činjenice da je uz kulturnu baštinu i prirodna baština jedna od temeljnih vrijednosti Županije, među prvima je u Hrvatskoj osnovala Javnu

Sjenica - "salet" - vjerojatno uz nekad postojeće jezero

ustanovu za upravljenje zaštićenim prirodnim vrijednostima na području Varaždinske županije. U kategoriji parkovne arhitekture zaštićeno je 11 perivoja uz dvorce. Jedan dio njihove aktivnosti usmjerjen je na njihovu zaštitu i obnovu.

Aktivnosti vezane uz izradu projektne dokumentacije za obnovu perivoja u Vidovcu započele su početkom 2007. godine. Izrađena je geodetska podloga, inventarizacija biljnog materijala s analizom postojećeg stanja, kao i idejno rješenje zaštite i obnove. Završetak cjelokupne projektne dokumentacije očekivan je u kolovozu 2008. godine.

U posljednjem broju Vidovečkog lista (br. 15/2014.) piše da slijedi “obnova bisera parkovne arhitekture.....a postavljanje prve tri nove kamene klupe dio su tog velikog projekta obnove”.

Obnova perivoja ne radi se na prečac bez dovoljne povijesne analize, bez senzibiliteta za povijesni prostor. Svaka neprimjerena intervencija donosi više štete nego koristi. Obnova povijesnog perivoja mnogo je više od nemaštovitog hortikulturnog zadatka.

Pripremila Mira Smerke

„ima tu kaj istine“ MALE I VELIKE BRIGE

Od negda ljudi govoriju da su mala deca mala briga, a velika, velika. Se je to baš tak. Denis se diete narodi več ga zapišeju vrtič. Vu vrtičima su velike stiske pa ka buju sigurni, zapišeju v državnuga i privatnuga. Dok bu diete malo poroslu tej čas bodu si premislili. Gledi se v kojem vrtiču su bouše tete, de je bouša hrouna za decu, s koje države i s kakve plastike su igročke, a ka je najvažnije de je jeftineš. Čuda pout si mama ili tata z ditem muoraju preminiti adresu stanuvaja, ak npr. idu vrtič zi sela v grod. Treba tu kombinierati štou bu diete saki dien peljav. Se razmi, mama ili tata z autom, diete je jievu. Ak je vrtič blizu, dober je i biciklin pa more i baka, ak je sila moreju i sosedi.

Kak lieta letiju, fletno duođe vrieme za škuolu. Mnogi gruntaju bi diete išlo v škuolu zi šest ili sedim liet. Peljaju decu psihologu za mišleje. Nekima tou letu baš ne paše ni jedna učiteljica. Jedna je premlouda pa ih slabo nafči, druga preveč stroga, treča douvle čuda domaće zadače. Rajši se diete nek još letu dni igra, škuola bu mu još za „vuhi“. Sako letu je škuola se težeša, čuda toga deca ne razmiju. Mame ili tate im muoraju pomogati zadače jer bi si šteli da su im deca odlikoši, v semu najbouši. Sikak muora biti bouši od susedove, prijateljeve ili kumove dece. Zdižeju ih „nebu pod oblake“. Mame čitaju lektire, iščeju na internetu teste, stišćeju decu na unu ka nebreju. Deca puolik sediju, ziešjeju, pretežeju se ili driemleju od moke. Najgorše je to ka mame koje su škuolu zbavile z nekakvim trojkama, očeju imeti decu male Einsteine. Deca su od velikuga stiskaja prisiljena i lagati i varati. Čuda pout ih v škuoli boli glouva, moka im je v želoucu ili im se driemle. Ispričnice pišeju mame

ili zoveju učiteljice, dok je jouku hudu idu k doktoru. Se se to još nekak rivle da ne bi bilo uz pout plesa, kojekakvoga športa, glozbe, stranih jezikof. Ak sosedovo diete ide na dvou, jievo muora iti na tri. Negda su več živčana deca i roditelji od velikoga lietaja. Letiju sim-tam z jenim ditetum pa z drugim. Dok deca zgubiju vuolju za jenu, seliju ih na drugu. Dogodi se da čuda toga započneju, a na koncu sega nikva korist, potroši se vrieme i penezi.

Se ide dok su mali, a vu vekšim razredima se nedaju, muora biti po jievom. Za bedastuoče i nered koji dielaju nišće nesme pisnuti, odma ih se zlostouvla. Buniju se za ocjene v sedmom i osmom razredu, triesne ih nešče v nuos da se neju mogli upisati kam bi šteli. Cielu letu niema sile za vučiti, unda zodje tjedne cućaju učitelje za rukouf. Isprouvljaju se jedinice ili „natežeju“ ocjene komu kak fali. Ak treba i tate i mame su v škuoli, a cielo leto ih je razrednik ni vidiu.

V sredju škuolu idu, a da još neznaju ka bi šteli. Odlikouši moreju zbirati, a ostali de bu mesta. Sako letu se zmišljuvleju nova zanimaja, to je po EU-i, a de bu štou dobiju zaposleje se nezna. Fakinouže tu ima kuliku očete, imaju slobodu. Počneju pušiti, pruobaju drogu, „frentaju“. Ako treba, „printaju“ ispričnice ili „žicaju“ pri doktoru. Neki glumiju da su betežni, muora im se verovati. Odlikouši pak su, kakti, betežni, a doma „strebleju“ ka dobiju čiem boušu ocjenu. Kuliku im to se pomouže ka su si zapamtili, vidli bodu dale na fakultetu. Dok su v sredji škuoli, si bi uni studierali, si bi bili fiškolji, doktori, inđinieri ili glavno da udideju od duoma. Kuliku to se košta, i za živce koje mame gubiju, dok žimi poloužeju ispite, baš ih briga. Liepo je dok se ide na „promociju“, a ka z unima koji su trošili, skitali se po grodu, a nigdour ne vidiju diplome. Za te vriedi, „velika deca, velika briga“.

Antonija Zagorec

Što kažu najmladi

Moj djed

Moj djed Vlado, kojega zapravo svi zovu Dado, ima onu čudnu bolest nazvanu po jednom čovjeku s njemačkim prezimenom. Liječnici još nisu dokazali od čega se dobije, a kad pitam tatu, on kaže da je to obična staračka promjena.

Svu brigu oko djeda vodi baka. Fizički, on je jako dobro i sve može raditi, ali moram priznati da mi se njegovo ponašanje često učini vrlo čudnim. Izmišljala brojne priče, ali ne bilo kakve, nego zanimljive i uvjerljive, kao da se događaju u stvarnosti. Osim priča izmišlja i imena ljudi. Kad sam nedavno bila kod njih, rekao je baki da ju je trebala neka gospođa Plonzi koja se njihovom ulicom vozila na biciklu i rekla da će ih poslije posjetiti. Baka nekad poludi od takvih priča i kaže da ih više ne može slušati.

Kad se moj djed ujutro probudi, vuče noge do kuhinje, sjedne za stol i baki više: "Papiti, papiti!" Ona ga posluži, a on sjedi kao kralj i jede njezine slastice. Poslije doručka odlazi u svoju sobu u kojoj lijepi kolaž po bijelim papirima. Kaže da se bavi apstraktnom umjetnošću. Istražila sam da je to umjetnost u kojoj djed na slici nešto vidi, a mi ostali ne. Svi su zidovi sobe prekriveni takvim djedovim slikama. Jednom je na zid objesio prepolovljenu vješalicu za odjeću. Isprva mi je bilo smiješno, a kad mi je rekao što je zapravo obična vješalica postala, prestala sam se smijati. Čudila sam se samoj sebi i tome kako prije nisam shvatila: vješalica je na djedovu zidu postala križ! Ove djedove sklonosti pripisujem činjenici da je djed cijelog života bio učitelj likovnoga. Osim toga, bio je i maratonac. Govorio je da nije jako brz, ali da može trčati na duge staze.

Njegovo rezervno utočište je klijet u vinogradu gdje drži brojne medalje i ostatak slika. Mnoge je dane dedek proveo u tom vinogradu.

Kad danas gledam tog visokog i tankog čovjeka čija sijeda kosa s par crnih vlasni stoji na mudroj glavi, jasno mi je zašto u toj kući u Varaždinskoj ulici nikad nije dosadno. I sve je na svojem mjestu jer kad djed stvari stavlja na svoje mjesto, uvijek ponovi ove riječi: "Takoc, makoc, poprdakoc!"

Jana Ramuščak

VOLIM

Volim svoju majku i njen topli osmijeh.
Volim svog tatu koji mi ljubav pruža.
Volim kada potok zažubori i sunca sjaj.
Volim cvrkut ptica koje vode me u raj.
Volim miris svježe, zelene trave.
Volim kada oblaci putuju oko Zemlje ove.
Volim kada prođe dan i onda sanjam slatki san.

Karla Zagorec

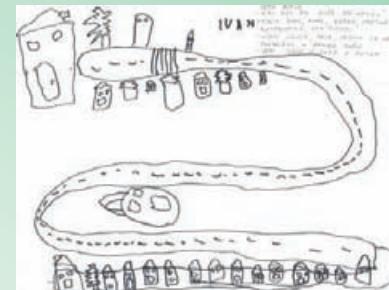
Pjesma Isusu

Isuse, dobi prijatelju moj
prati me, vodi
i uz mene stoj.

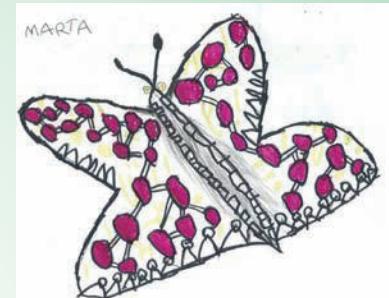
Kao Božje dijete
da ti slavu dam
i da postanem tvoj
božanski hram.

A nebeska Majka
nek nas trajno prati.
Isuse twoja,
a i moja mati.

Mihaela Košić

Ivan Botić, DV Škrinja

Marta Presečki, DV Škrinja

Srce Isusovo

O presveto srce milo,
sačuvaj nam dušu, tijelo.
Tvoja milost da nam dođe,
da nam duša ne propade.

Križ preteški nosio si
i na njemu raspet si.
Smiluj nam se Božji Sine,
sačuvaj nas od pakla tmine.

Tvoje srce probodeno,
u plašt bijeli zavijeno,
da od pakla spasiš duše,
smiluj nam se, sveti kruše.

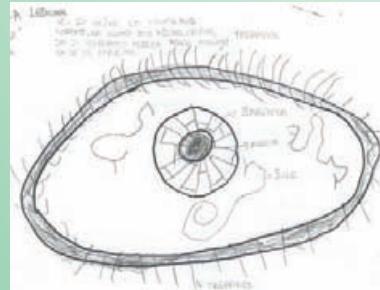
Molimo Te, Srce sveto,
za nas griješne razapeto,
na času smrti kraj nas budi
i oprosti grijeh svih ljudi.

Ivana Đurđek

VOLIM

Volim putovati s obitelji na razna mjesta.
Volim se kupati u plavom Jadranskom moru.
Volim slušati kako potok žubori kraj zelene livade.
Volim biti radosna i u školi dobiti pet.
Volim i djedov topli čaj od šumskog voća i kamilice.
Volim sa prijateljicama razgovarati i družiti se.
Volim, volim cijeli svijet!

Marta Canjuga

Ella Lešnjak, DV Škrinja

Jurica Težak, DV Škrinja

Valentino Vrbnjak

Šimun Plantić

KRIŽALJKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10					11			
12				13	14			
15			16	17				
18		19					21	
22	23	24			25			
26		27						
28					29			
30			31		32			

VODORAVNO: 1. Pripadnice nekadašnjeg naroda nastanjenog na obali južnog Kanaana, na teritoriju nazvanom Filistija, područje današnje Palestine i Izraela, 10. Najduža zagrebačka ulica, 11. Duhovni učitelj u hinduizmu, sikhizmu i tantričkom budizmu, 12. Glumica i RTL-ova voditeljica (Večera za pet), Nosić, 14. Oružani sukob naroda, 15. Ime nekadašnje tenisačice Majoli, 16. Sin Heroda Velikog, koji je vladao za vrijeme glavosjeka Ivana Krstitelja i raspeća Isusa Krista, Herod, 18. Cestovna oznaka za Panamu, 19. Bosansko-hrvatsko prezime (najfotogeničnija Kanađanka 2014. g., Sunčica), 20. Talijanski nogometni klub iz Milana, 21. Press Association, 22. Prvak, vrsta karte, 24. Osmi mjesec, august, 26. Dotući kamenjem, 28. Karakteristika borca kojeg se može oboriti, 29. Onomatopeja ojkanja, 30. Vrsta goveda koje služi za vuču, 31. Olimpijske igre, 32. Informativna katolička agencija, (skr.).

OKOMITO: 1. Gradić u srednjoj Dalmaciji, sjeverozapadno od Biograda (3 km), imena dvaju apostola, 2. Rijeka u Moslavini, lijeva pritoka Lonje, 3. Nekadašnja talijanska novčana jedinica, (vrsta muzičkog instrumenta), 4. Led (engl.), 5. Drugi najmnogoljudniji grad u Texasu, sedmi u SAD-u, 1,3 milijuna stanovnika, Sveti Ante, 6. Exempli gratia (lat.), na primjer, 7. Prezime RTL-ove voditeljice Tatjane, 8. Šaran (slovenski), 9. Čin s ciljem da se uzrokuje nečija smrt, kako bi se uklonila bol i patnja, 13. Koji su u vlasništvu andela, andeoski, 17. Uttri tragovi, putovi, 19. Sidro, kotva, 21. Manja voda tekućica, 23. Bivši gradonačelnik Vukovara, Željko, 25. Dvadeset osmo i prvo slovo abecede, 27. Naziv tonskog roda koji karakterizira određenu vrstu dijatonske ljestvice (dur).

Sastavio: Pozder Marijan

Večernja molitva

Svaku večer dolazim s bratom u crkvu moliti krunicu. On je ove godine bio prvo-pričešnik pa zajedno idemo na svibanjsku pobožnost. Za mene je to najljepša večernja molitva jer se molimo Majci Božjoj.

Helena Posavec

Adrian Vajdić, DV Škrinja

PROLJEĆE

Šafrani su došli,
a snjegovići prošli.

Djeca se zaigraše,
a ptice raspjevaše.

Potoci zažubore,
a gore zašumore.

Sunce zablista
i proljeće ulista.

Vida Pekić

Domagoj Leljak

Karlo Škreb

Ida Pućek, DV Škrinja

24.05.2014.

Firmanici 2014.

24.05.2014.

